

Službeni list

Europske unije

C 161

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 61.
7. svibnja 2018.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2018/C 161/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

Sud

2018/C 161/02 Odluka Suda od 13. ožujka 2018. o službenim blagdanima i sudskim praznicima 2

Opći sud

2018/C 161/03 Odluka Općeg suda od 21. ožujka 2018. o sudskim praznicima 4

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2018/C 161/04 Spojeni predmeti C-52/16 i C-113/16: Presuda Suda (veliko vijeće) od 6. ožujka 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Mađarska) – „SEGRO” Kft. protiv Vas Megyei Kormányhivatal Sárovari Járási Földhivatala (C-52/16), Günther Horváth protiv Vas Megyei Kormányhivatal (C-113/16) (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 63. UFEU-a — Slobodno kretanje kapitala — Prava plodouživanja na poljoprivrednom zemljištu — Nacionalno zakonodavstvo koje u budućnosti pridržava mogućnost stjecanja tih prava isključivo osobama u bliskom obiteljskom srodstvu s vlasnikom zemljišta i ukida, bez predviđene naknade štete, prava koja su prethodno stekle pravne osobe ili fizičke osobe koje ne mogu dokazati blisko obiteljsko srodstvo s tim vlasnikom) 5

HR

2018/C 161/05	Predmet C-127/16 P: Presuda Suda (prvo vijeće) od 7. ožujka 2018. – SNCF Mobilités, prije Société nationale des chemins de fer français (SNCF) protiv Europske komisije, Francuske Republike, Mory SA, u stečaju, Mory Team, u stečaju (Žalba — Državne potpore — Potpore koje je Francuska Republika provela za Sernam — Potpora za restrukturiranje i dokapitalizaciju, jamstva i otpis SNCF-ovih potraživanja prema Sernamu — Odluka kojom se te potpore proglašavaju nespojivima s unutarnjim tržištem i nalaže njihov povrat — Prodaja imovine u paketu — Pojam „prodaja” — Miješanje predmeta i prodajne cijene imovine u paketu — Otvoren i transparentan postupak — Kriterij privatnog ulagača — Primjena tog kriterija na prijenos imovine u paketu — Kompenzacijske mjere)	6
2018/C 161/06	Spojeni predmet C-274/16, C-447/16 i C-448/16: Presuda Suda (treće vijeće) od 7. ožujka 2018. (zahtjevi za prethodnu odluku koje su uputili Amtsgericht Düsseldorf i Bundesgerichtshof – Njemačka) – flightright GmbH protiv Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-274/16), Roland Becker protiv Hainan Airlines Co. Ltd (C-447/16), Mohamed Barkan i dr. protiv Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-448/16) (Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Sudska nadležnost u građanskim i trgovačkim stvarima — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Članak 5. točka 1. — Uredba (EU) br. 1215/2012 — Članak 7. točka 1. — Pojam „u stvarima [koje] se odnose na ugovore” — Ugovor o pružanju usluga — Povezani let koji opslužuju različiti zračni prijevoznici — Pojam „mjesto izvršenja” — Uredba (EZ) br. 261/2004 — Pravo putnika u zračnom prijevozu na naknadu štete zbog uskraćenog ukrcanja i dužeg kašnjenja leta u polasku — Tužba za naknadu štete protiv stvarnog zračnog prijevoznika koji nema domicil u državi članici odnosno s kojim putnici uopće nisu ugovorno povezani)	6
2018/C 161/07	Predmet C-284/16: Presuda Suda (veliko vijeće) od 6. ožujka 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Slowakische Republik protiv Achmea BV (Zahtjev za prethodnu odluku — Bilateralni ugovor o ulaganju koji su 1991. sklopile Kraljevina Nizozemska i Češka i Slovačka Federativna Republika i koji se i dalje primjenjuje između Kraljevine Nizozemske i Republike Slovačke — Odredba na temelju koje ulagatelj iz jedne ugovorne strane može pokrenuti postupak pred arbitražnim sudom u slučaju spora s drugom ugovornom stranom — Usklađenost s člancima 18., 267. i 344. UFEU-a — Pojam, suda’ — Autonomija prava Unije)	7
2018/C 161/08	Predmet C-395/16: Presuda Suda (drugo vijeće) od 8. ožujka 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberlandesgericht Düsseldorf – Njemačka) – DOCERAM GmbH protiv CeramTec GmbH („Zahtjev za prethodnu odluku — Intelektualno i industrijsko vlasništvo — Uredba (EZ) br. 6/2002 — Dizajn Zajednice — Članak 8. stavak 1. — Obilježja izgleda proizvoda koja su isključivo uvjetovana njegovom tehničkom funkcijom — Kriteriji za ocjenu — Postojanje alternativnih dizajna — Uzimanje u obzir gledišta, objektivnog promatrača”)	8
2018/C 161/09	Predmet C-494/16: Presuda Suda (prvo vijeće) od 7. ožujka 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale civile di Trapani – Italija) – Giuseppa Santoro protiv Comune di Valderice, Presidenza del Consiglio dei Ministri (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Rad na određeno vrijeme — Ugovori sklopljeni s poslodavcem iz javnog sektora — Mjere za sankcioniranje zlouporabe ugovora na određeno vrijeme — Načela ekvivalentnosti i djelotvornosti)	9
2018/C 161/10	Predmet C-560/16: Presuda Suda (prvo vijeće) od 7. ožujka 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Nejvyšší soud České republiky – Češka Republika) – E.ON Czech Holding AG protiv Michaela Dědoucha, Petra Streitberga, Pavla Sude (Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Sudska nadležnost u građanskim i trgovačkim stvarima — Isključive nadležnosti — Članak 22. točka 2. — Valjanost odluka tijela trgovačkih društava ili pravnih osoba koji imaju sjedište na području države članice — Isključiva nadležnost sudova te države članice — Odluka glavne skupštine trgovačkog društva kojom se određuje obvezan prijenos dionica manjinskih dioničara tog trgovačkog društva njegovu glavnom dioničaru i iznos otpremnine koju im je on dužan platiti — Sudski postupak provjere primjerenosti iznosa te otpremnine)	9

2018/C 161/11	Predmet C-579/16 P: Presuda Suda (veliko vijeće) od 6. ožujka 2018. – Europska komisija protiv FIH Holding A/S, FIH Erhvervsbank A/S (Žalba — Državne potpore — Pojam „potpora” — Pojam „gospodarska prednost” — Načelo privatnog subjekta u tržišnom gospodarstvu — Uvjeti primjenjivosti i primjene — Financijska kriza — Uzastopne intervencije spašavanja banke — Uzimanje u obzir, prilikom ocjene druge intervencije, rizika koji proizlaze iz obveza što ih je država članica preuzela tijekom prve intervencije)	10
2018/C 161/12	Predmet C-651/16: Presuda Suda (deseto vijeće) od 7. ožujka 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Augstākā tiesa – Letonija) – DW protiv Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna sigurnost — Rodiljna potpora — Izračun iznosa na temelju dohotka osiguranika tijekom referentnog razdoblja od dvanaest mjeseci — Osoba koja je tijekom tog razdoblja bila u službi institucije Europske unije — Nacionalni propis kojim se predmetni iznos utvrđuje u visini od 70 % prosječne osnovice doprinosa za osiguranje — Ograničenje slobodnog kretanja radnika — Načelo lojalne suradnje)	11
2018/C 161/13	Predmet C-31/17: Presuda Suda (prvo vijeće) od 7. ožujka 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Francuska) – Cristal Union, pravni sljednik društva Sucrerie de Toury SA protiv Ministre de l'Économie et des Finances (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2003/96/EZ — Oporezivanje energenata i električne energije — Članak 14. stavak 1. točka (a) — Energenti koji se koriste za proizvodnju električne energije — Obveza izuzeća — Članak 15. stavak 1. točka (c) — Energenti koji se koriste za kombiniranu proizvodnju topline i snage — Mogućnost oslobođenja od oporezivanja ili sniženja razine oporezivanja — Prirodni plin namijenjen za kogeneraciju topline i električne energije)	11
2018/C 161/14	Predmet C-64/17: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 8. ožujka 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal da Relação do Porto – Portugal) – Saey Home & Garden NV/SA protiv Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais SA (Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Sudska nadležnost i izvršenje odluka u građanskim i trgovačkim stvarima — Uredba (EU) br. 1215/2012 — Članak 25. — Postojanje klauzule o prenošenju nadležnosti — Usmeni sporazum koji nije potvrđen u pisanom obliku — Klauzula sadržana u općim uvjetima prodaje koji se spominju u fakturama — Članak 7. točka 1. podtočka (b) — Ugovor o distribuciji koji su sklopila društva sa sjedištem u dvjema različitim državama članicama koji se odnosi na tržište treće države članice — Članak 7. točka 1. podtočka (b) druga alineja — Određivanje nadležnog suda — Mjesto izvršenja karakteristične obveze takvog ugovora)	12
2018/C 161/15	Predmet C-159/17: Presuda Suda (deseto vijeće) od 7. ožujka 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Curtea de Apel Constanța – Rumunjska) – Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius protiv Ministerul Finanțelor Publice – A.N.A.F. – D.G.R.F.P. Galați – Serviciul Soluționare Contestații, A.N.A.F. – D.G.R.F.P. Galați – A.J.F.P. Constanța – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 2 Constanța (Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Poništenje identifikacije u pogledu PDV-a — Obveza isplate PDV-a naplaćenog u razdoblju tijekom kojeg je identifikacija u pogledu PDV-a poništena — Nepriznavanje prava na odbitak PDV-a u vezi sa stjecanjima ostvarenima tijekom tog razdoblja)	13
2018/C 161/16	Predmet C-642/17 P: Žalba koju je 15. studenoga 2017. podnijela Arrigoni SpA protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 22. rujna 2017. u predmetu T-454/16, Arrigoni protiv EUIPO-a – Arrigoni Battista (Arrigoni Valtaleggio)	14
2018/C 161/17	Predmet C-67/18 P: Žalba koju je 30. siječnja 2018. podnijela Dominique Bilde protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 29. studenoga 2017. u predmetu T-633/16, Bilde protiv Parlamenta	14
2018/C 161/18	Predmet C-70/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. veljače 2018. uputio Raad van State (Nizozemska) – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid protiv A i dr.	16

2018/C 161/19	Predmet C-72/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. veljače 2018. uputio Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona (Španjolska) – Daniel Ustariz Aróstegui protiv Departamento de Educación del Gobierno de Navarra	17
2018/C 161/20	Predmet C-84/18 P: Žalba koju je 6. veljače 2018. podnijela Sophie Montel protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 29. studenoga 2017. u predmetu T-634/16, Montel protiv Parlamenta	17
2018/C 161/21	Predmet C-86/18: Tužba podnesena 7. veljače 2018. – Europska komisija protiv Velikog Vojvodstva Luksemburg	19
2018/C 161/22	Predmet C-87/18: Tužba podnesena 7. veljače 2018. – Europska komisija protiv Velikog Vojvodstva Luksemburg	20
2018/C 161/23	Predmet C-88/18: Tužba podnesena 7. veljače 2018. – Europska komisija protiv Velikog Vojvodstva Luksemburg	20
2018/C 161/24	Predmet C-95/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. veljače 2018. uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – Sociale Verzekeringsbank, druge stranke u postupku: F. van den Berg i H. D. Giesen	21
2018/C 161/25	Predmet C-96/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. veljače 2017. uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – Sociale Verzekeringsbank, druga stranka u postupku: C. E. Franzen	22
2018/C 161/26	Predmet C-100/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. veljače 2018. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) – Línea Directa Aseguradora S.A. protiv Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros	23
2018/C 161/27	Predmet C-103/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. veljače 2018. uputio Juzgado Contencioso-Administrativo n° 8 de Madrid (Španjolska) – Domingo Sánchez Ruiz protiv Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)	23
2018/C 161/28	Predmet C-105/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. veljače 2018. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) – Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA) protiv Administración General del Estado	25
2018/C 161/29	Predmet C-106/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. veljače 2018. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) – Energía de Galicia (Engasa) S.A. protiv Administración General del Estado	26
2018/C 161/30	Predmet C-107/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. veljače 2018. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) – Duerocanto S.L. protiv Administración General del Estado	27
2018/C 161/31	Predmet C-108/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. veljače 2018. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) – Corporación Acciona Hidráulica (Acciona) S.L.U. protiv Administración General del Estado	28
2018/C 161/32	Predmet C-109/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. veljače 2018. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) – Associació de Productors i Usuaris d'Energia Elèctrica protiv Administración General del Estado	29
2018/C 161/33	Predmet C-110/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. veljače 2018. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) – José Manuel Burgos Pérez i María del Amor Guinea Bueno protiv Administración General del Estado	30

2018/C 161/34	Predmet C-111/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. veljače 2018. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) – Endesa Generación S.A. protiv Administración General del Estado	30
2018/C 161/35	Predmet C-112/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. veljače 2018. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) – Asociación de Productores de Energías Renovables (APPA) protiv Administración General del Estado	31
2018/C 161/36	Predmet C-113/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. veljače 2018. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) – Parc del Segre S.A i drugi protiv Administración General del Estado	32
2018/C 161/37	Predmet C-117/18 P: Žalba koju je 14. veljače 2018. podnio PGNiG Supply & Trading GmbH protiv rješenja Općeg suda (prvo vijeće) od 14. prosinca 2017. u predmetu T-849/16, PGNiG Supply & Trading GmbH protiv Europske komisije	33
2018/C 161/38	Predmet C-119/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. veljače 2018. uputila Audiencia Nacional (Španjolska) – Telefónica Móviles España S.A.U. protiv Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)	34
2018/C 161/39	Predmet C-120/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. veljače 2018. uputila Audiencia Nacional (Španjolska) – Orange España S.A.U. protiv Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC) . . .	35
2018/C 161/40	Predmet C-121/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. veljače 2018. uputila Audiencia Nacional (Španjolska) – Vodafone España S.A.U. protiv Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC) . .	36
2018/C 161/41	Predmet C-123/18 P: Žalba koju je 15. veljače 2018. podnio HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 13. prosinca 2017. u predmetu T-692/15, HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH protiv Vijeća Europske unije	37
2018/C 161/42	Predmet C-132/18 P: Žalba koju je 15. veljače 2018. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 5. prosinca 2017. u predmetu T-728/16, Tuerck protiv Komisije	38
2018/C 161/43	Predmet C-142/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. veljače 2018. uputio Cour d'appel de Bruxelles (Belgija) – Skype Communications Sàrl protiv Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)	39
2018/C 161/44	Predmet C-145/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. veljače 2018. uputio Conseil d'État (Francuska) – Regards Photographiques SARL protiv Ministre de l'Action et des Comptes publics . . .	40
2018/C 161/45	Predmet C-149/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. veljače 2018. uputio Tribunal da Relação de Lisboa (Portugal) – Agostinho da Silva Martins protiv Dekra Claims Services Portugal SA	41
2018/C 161/46	Predmet C-152/18 P: Žalba koju je 23. veljače 2018. podnio Crédit mutuel Arkéa protiv presude Općeg suda (drugo prošireno vijeće) od 13. prosinca 2017. u predmetu T-712/15, Crédit mutuel Arkéa protiv Europske središnje banke	41
2018/C 161/47	Predmet C-153/18 P: Žalba koju je 23. veljače 2018. podnio Crédit mutuel Arkéa protiv presude Općeg suda (drugo prošireno vijeće) od 13. prosinca 2017. u predmetu T-52/16, Crédit mutuel Arkéa protiv Europske središnje banke	42

2018/C 161/48	Predmet C-202/18: Tužba podnesena 16. ožujka 2018. – Ilmārs Rimšēvičs protiv Republike Latvije .	43
2018/C 161/49	Predmet C-238/18: Tužba podnesena 3. travnja 2018. – Europska središnja banka protiv Republike Latvije	44
Opći sud		
2018/C 161/50	Predmet T-540/15: Presuda Općeg suda od 22. ožujka 2018. – De Capitani protiv Parlamenta („Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Dokumenti koji se odnose na zakonodavni postupak koji je u tijeku — Trijalozni — Tablice s četiri stupca koje se odnose na Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o Agenciji Europske unije za suradnju i osposobljavanje tijela za provedbu zakona (Europol) i o stavljanju izvan snage odluka 2009/371/PUP i 2005/681/PUP — Djelomično odbijanje pristupa — Tužba za poništenje — Pravni interes — Dopuštenost — Članak 4. stavak 3. prvi podstavak Uredbe br. 1049/2001 — Iznimka koja se odnosi na zaštitu postupka odlučivanja — Nepostojanje opće presumpcije o odbijanju pristupa tablicama s četiri stupca koje su sastavljene u okviru trijaloga”)	46
2018/C 161/51	Predmet T-242/16: Presuda Općeg suda od 22. ožujka 2018. – Stavvytskyi protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Ukrajini — Zamrzavanje financijskih sredstava — Popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuju mjere zamrzavanja financijskih sredstava i gospodarskih izvora — Zadržavanje tužiteljeva imena na popisu — Obveza obrazlaganja — Prigovor nezakonitosti — Proporcionalnost — Pravna osnova — Očita pogreška u ocjeni”)	47
2018/C 161/52	Predmet T-442/16: Presuda Općeg suda od 20. ožujka 2018. – Šroubárna Ždánice protiv Vijeća („Zahtjev za povrat antidampinških pristojbi — Uvoz određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje podrijetlom iz Kine ili poslanih iz Malezije — Uredba (EZ) br. 91/2009 i Provedbena Uredba (EU) br. 723/2011 — Nadležnost nacionalnog suda — Nenadležnost Općeg suda”)	47
2018/C 161/53	Predmet T-579/16: Presuda Općeg suda od 22. ožujka 2018. – HJ protiv EMA-e („Javna služba — Privremeno osoblje — Neproduženje ugovora na određeno vrijeme — Članak 8. prvi podstavak UZ-a — Prekvalifikacija ugovora na određeno vrijeme u ugovor na neodređeno vrijeme — Očita pogreška u ocjeni — Dužna pažnja — Obveza obrazlaganja — Pravo na saslušanje — Izvješće o ocjenjivanju — Obveza obrazlaganja — Očita pogreška u ocjeni”)	48
2018/C 161/54	Predmet T-734/16: Presuda Općeg suda od 20. ožujka 2018. – Argyraki protiv Komisije („Javna služba — Dužnosnici — Mirovine — Izračun mirovinskog staža — Uračunavanje razdoblja službe provedenih u svojstvu člana pomoćnog osoblja — Uvjeti — Pravna osnova”)	49
2018/C 161/55	Predmet T-60/17: Presuda Općeg suda od 22. ožujka 2018. – Safe Skies protiv EUIPO-a – Travel Sentry (TSA LOCK) „Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije TSA LOCK — Apsolutni razlozi za odbijanje — Razlikovni karakter — Nepostojanje opisnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točke (b), (c) i (g) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točke (b), (c) i (g) Uredbe (EU) 2017/1001)”	50
2018/C 161/56	Predmet T-272/17: Presuda Općeg suda od 20. ožujka 2018. – Webgarden protiv EUIPO-a (Dating Bracelet) („Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije Dating Bracelet — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001) — Ranija praksa EUIPO-a — Jednako postupanje — Pravna sigurnost”)	50
2018/C 161/57	Predmet T-246/16: Rješenje Općeg suda od 9. ožujka 2018. – Aurora Group Danmark protiv EUIPO-a – Retail Distribution (PANZER) („Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Povlačenje zahtjeva za proglašavanje žiga ništavim — Obustava postupka”)	51

2018/C 161/58	Predmet T-567/17: Rješenje Općeg suda od 13. ožujka 2018. – Disney Enterprises protiv EUIPO-a – Di Molfetta (DISNEY FROZEN) „Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Povlačenje prijave za registraciju — Obustava postupka”	51
2018/C 161/59	Predmet T-46/18: Rješenje Općeg suda od 8. ožujka 2018. – Comune di Milano protiv Vijeća („Ustupanje predmeta”)	52
2018/C 161/60	Predmet T-109/18: Tužba podnesena 22. veljače 2018. – VI protiv Komisije	53
2018/C 161/61	Predmet T-115/18: Tužba podnesena 26. veljače 2018. – Tomasz Kawałko/Trofeum protiv EUIPO-a – Ferrero (KINDERPRAMS)	54
2018/C 161/62	Predmet T-129/18: Tužba podnesena 1. ožujka 2018. – HVM (Brands) protiv EUIPO-a – Our Price Records (OUR PRICE)	54
2018/C 161/63	Predmet T-140/18: Tužba podnesena 28. veljače 2018. – LMP Lichttechnik Vertriebs protiv EUIPO-a (LITECRAFT)	55
2018/C 161/64	Predmet T-143/18: Tužba podnesena 1. ožujka 2018. – Société générale protiv ESB-a	56
2018/C 161/65	Predmet T-144/18: Tužba podnesena 1. ožujka 2018. – Crédit Agricole i dr. protiv ESB-a	57
2018/C 161/66	Predmet T-145/18: Tužba podnesena 1. ožujka 2018. – Confédération nationale du Crédit mutuel i dr. protiv ESB-a	57
2018/C 161/67	Predmet T-146/18: Tužba podnesena 1. ožujka 2018. – BPCE i dr. protiv ESB-a	58
2018/C 161/68	Predmet T-149/18: Tužba podnesena 1. ožujka 2018. – Arkéa Direct Bank i dr. protiv ESB-a	58
2018/C 161/69	Predmet T-150/18: Tužba podnesena 1. ožujka 2018. – BNP Paribas protiv ESB-a	59
2018/C 161/70	Predmet T-156/18: Tužba podnesena 26. veljače 2018. – Legutko i Poreba protiv Parlamenta	59
2018/C 161/71	Predmet T-163/18: Tužba podnesena 8. ožujka 2018. – Amisi Kumba protiv Vijeća	60
2018/C 161/72	Predmet T-164/18: Tužba podnesena 8. ožujka 2018. – Kampete protiv Vijeća	61
2018/C 161/73	Predmet T-165/18: Tužba podnesena 8. ožujka 2018. – Kahimbi Kasagwe protiv Vijeća	61
2018/C 161/74	Predmet T-166/18: Tužba podnesena 8. ožujka 2018. – Ilunga Luyoyo protiv Vijeća	62
2018/C 161/75	Predmet T-167/18: Tužba podnesena 8. ožujka 2018. – Kanyama protiv Vijeća	63
2018/C 161/76	Predmet T-168/18: Tužba podnesena 8. ožujka 2018. – Numbi protiv Vijeća	63
2018/C 161/77	Predmet T-169/18: Tužba podnesena 8. ožujka 2018. – Kibelisa Ngambasai protiv Vijeća	64
2018/C 161/78	Predmet T-170/18: Tužba podnesena 8. ožujka 2018. – Kande Mupompa protiv Vijeća	64
2018/C 161/79	Predmet T-171/18: Tužba podnesena 8. ožujka 2018. – Boshab protiv Vijeća	65
2018/C 161/80	Predmet T-172/18: Tužba podnesena 8. ožujka 2018. – Akili Mundos protiv Vijeća	65

2018/C 161/81	Predmet T-173/18: Tužba podnesena 8. ožujka 2018. – Ramazani Shadary protiv Vijeća	66
2018/C 161/82	Predmet T-174/18: Tužba podnesena 8. ožujka 2018. – Mutondo protiv Vijeća	67
2018/C 161/83	Predmet T-175/18: Tužba podnesena 8. ožujka 2018. – Ruhorimbere protiv Vijeća	67
2018/C 161/84	Predmet T-176/18: Tužba podnesena 8. ožujka 2018. – Mende Omalanga protiv Vijeća	68
2018/C 161/85	Predmet T-177/18: Tužba podnesena 8. ožujka 2018. – Kazembe Musonda protiv Vijeća	68
2018/C 161/86	Predmet T-180/18: Tužba podnesena 12. ožujka 2018. – VJ protiv ESVD-a	69
2018/C 161/87	Predmet T-181/18: Tužba podnesena 9. ožujka 2018. – Multifit Tiernahrungs protiv EUIPO-a (TAKE CARE)	70
2018/C 161/88	Predmet T-185/18: Tužba podnesena 14. ožujka 2018. – Lucchini protiv Komisije	70
2018/C 161/89	Predmet T-191/18: Tužba podnesena 16. ožujka 2018. – Rietze protiv EUIPO-a – Volkswagen (motorna vozila)	71
2018/C 161/90	Predmet T-192/18: Tužba podnesena 16. ožujka 2018. – Rietze protiv EUIPO-a – Volkswagen (motorna vozila)	72

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2018/C 161/01)***Posljednja objava**

SL C 152, 30.4.2018.

Prethodne objave

SL C 142, 23.4.2018.

SL C 134, 16.4.2018.

SL C 123, 9.4.2018.

SL C 112, 26.3.2018.

SL C 104, 19.3.2018.

SL C 94, 12.3.2018.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SUD

ODLUKA SUDA

od 13. ožujka 2018.

o službenim blagdanima i sudskim praznicima

(2018/C 161/02)

SUD,

uzimajući u obzir članak 24. stavke 2., 4. i 6. Poslovnika,

budući da je na temelju te odredbe potrebno utvrditi popis službenih blagdana i odrediti datume sudskih praznika,

DONOSI SLJEDEĆU ODLUKU:

Članak 1.

Popis službenih blagdana u smislu članka 24. stavaka 4. i 6. Poslovnika utvrđuje se kako slijedi:

- Nova godina,
- Uskrsni ponedjeljak,
- 1. svibnja,
- Uzašašće,
- Duhovski ponedjeljak,
- 23. lipnja,
- 15. kolovoza,
- 1. studenoga,
- 25. prosinca,
- 26. prosinca.

Članak 2.

Za razdoblje od 1. studenoga 2018. do 31. listopada 2019. datumi sudskih praznika u smislu članka 24. stavaka 2. i 6. Poslovnika određuju se kako slijedi:

- Božić 2018.: od ponedjeljka, 17. prosinca 2018. do, uključujući, nedjelje, 6. siječnja 2019.,
- Uskrs 2019.: od ponedjeljka, 15. travnja 2019. do, uključujući, nedjelje, 28. travnja 2019.,

— Ljeto 2019.: od utorka, 16. srpnja 2019. do, uključujući, subote, 31. kolovoza 2019.

Članak 3.

Ova odluka stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Luxembourgu 13. ožujka 2018.

Tajnik

A. CALOT ESCOBAR

Predsjednik

K. LENAERTS

OPĆI SUD

ODLUKA OPĆEG SUDA

od 21. ožujka 2018.

o sudskim praznicima

(2018/C 161/03)

OPĆI SUD,

uzimajući u obzir članak 41. stavak 2. Poslovnika,

DONOSI SLJEDEĆU ODLUKU:

Članak 1.

Za sudsku godinu koja počinje 1. rujna 2018. datumi sudskih praznika u smislu članka 41. stavaka 2. i 6. Poslovnika određuju se kako slijedi:

- Božić 2018.: od ponedjeljka, 17. prosinca 2018. do, uključujući, nedjelje, 6. siječnja 2019.;
- Uskrs 2019.: od ponedjeljka, 15. travnja 2019. do, uključujući, nedjelje, 28. travnja 2019.;
- Ljeto 2019.: od utorka, 16. srpnja 2019. do, uključujući, subote, 31. kolovoza 2019.

Članak 2.

Ova odluka stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

U Luxembourg 21. ožujka 2018.

Tajnik

E. COULON

Predsjednik

M. JAEGER

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (veliko vijeće) od 6. ožujka 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Mađarska) – „SEGRO” Kft. protiv Vas Megyei Kormányhivatal Sárvári Járási Földhivatala (C-52/16), Günther Horváth protiv Vas Megyei Kormányhivatal (C-113/16)

(Spojeni predmeti C-52/16 i C-113/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 63. UFEU-a — Slobodno kretanje kapitala — Prava plodouživanja na poljoprivrednom zemljištu — Nacionalno zakonodavstvo koje u budućnosti pridržava mogućnost stjecanja tih prava isključivo osobama u bliskom obiteljskom srodstvu s vlasnikom zemljišta i ukida, bez predviđene naknade štete, prava koja su prethodno stekle pravne osobe ili fizičke osobe koje ne mogu dokazati blisko obiteljsko srodstvo s tim vlasnikom)

(2018/C 161/04)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: „SEGRO” Kft. (C-52/16), Günther Horváth (C-113/16)

Tuženici: Vas Megyei Kormányhivatal Sárvári Járási Földhivatala (C-52/16), Vas Megyei Kormányhivatal (C-113/16)

Izreka

Članak 63. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalno zakonodavstvo poput onoga u glavnom postupku, na temelju kojeg prava plodouživanja koja su prethodno uspostavljena na poljoprivrednom zemljištu i čiji nositelji nisu u bliskom obiteljskom srodstvu s vlasnikom tog zemljišta prestaju ex lege i zbog toga se brišu iz zemljišnih knjiga.

⁽¹⁾ JO C 136, 18. 4. 2016.
JO C 211, 13. 6. 2016.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 7. ožujka 2018. – SNCF Mobilités, prije Société nationale des chemins de fer français (SNCF) protiv Europske komisije, Francuske Republike, Mory SA, u stečaju, Mory Team, u stečaju

(Predmet C-127/16 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Državne potpore — Potpore koje je Francuska Republika provela za Sernam — Potpora za restrukturiranje i dokapitalizaciju, jamstva i otpis SNCF-ovih potraživanja prema Sernamu — Odluka kojom se te potpore proglašavaju nespojivima s unutarnjim tržištem i nalaže njihov povrat — Prodaja imovine u paketu — Pojam „prodaja” — Miješanje predmeta i prodajne cijene imovine u paketu — Otvoren i transparentan postupak — Kriterij privatnog ulagača — Primjena tog kriterija na prijenos imovine u paketu — Kompenzacijske mjere)

(2018/C 161/05)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: SNCF Mobilités, prije Société nationale des chemins de fer français (SNCF) (zastupnici: P. Beurier, O. Billard, G. Fabre i V. Landes, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: B. Stromsky i T. Maxian Rusche, agenti), Francuska Republika, Mory SA, u stečaju, Mory Team, u stečaju) (zastupnici: B. Vatier i F. Loubières, odvjetnici)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. SNCF Mobilités snosi, osim vlastitih troškova, troškove Europske komisije i društava Mory SA i Mory Team.

⁽¹⁾ SL C 145, 25. 4. 2016.

Presuda Suda (treće vijeće) od 7. ožujka 2018. (zahtjevi za prethodnu odluku koje su uputili Amtsgericht Düsseldorf i Bundesgerichtshof – Njemačka) – flightright GmbH protiv Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-274/16), Roland Becker protiv Hainan Airlines Co. Ltd (C-447/16), Mohamed Barkan i dr. protiv Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-448/16)

(Spojeni predmet C-274/16, C-447/16 i C-448/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Sudska nadležnost u građanskim i trgovačkim stvarima — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Članak 5. točka 1. — Uredba (EU) br. 1215/2012 — Članak 7. točka 1. — Pojam „u stvarima [koje] se odnose na ugovore” — Ugovor o pružanju usluga — Povezani let koji opslužuju različiti zračni prijevoznici — Pojam „mjesto izvršenja” — Uredba (EZ) br. 261/2004 — Pravo putnika u zračnom prijevozu na naknadu štete zbog uskraćenog ukrcaja i dužeg kašnjenja leta u polasku — Tužba za naknadu štete protiv stvarnog zračnog prijevoznika koji nema domicil u državi članici odnosno s kojim putnici uopće nisu ugovorno povezani)

(2018/C 161/06)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Düsseldorf, Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: flightright GmbH (C-274/16), Roland Becker (C-447/16), Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan (C-448/16)

Tuženici: Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-274/16), Hainan Airlines Co. Ltd (C-447/16), Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-448/16)

Izreka

1. Članak 5. točku 1. podtočku (b) drugu alineju Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti na način da se ne primjenjuje na tuženika s domicilom u trećoj državi, kao što je to tuženik u glavnom postupku.
2. Članak 5. točku 1. podtočku (a) Uredbe br. 44/2001 treba tumačiti na način da pojam „u stvarima [koje] se odnose na ugovore”, u smislu te odredbe, obuhvaća tužbu radi naknade štete zbog dužeg kašnjenja povezanog leta koju su na temelju Uredbe (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 podnijeli putnici u značnom prijevozu protiv stvarnog zračnog prijevoznika koji nije njihov suugovaratelj.
3. Članak 5. točku 1. podtočku (b) drugu alineju Uredbe br. 44/2001 i članak 7. točku 1. podtočku (b) drugu alineju Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti na način da je u slučaju povezanog leta „mjesto izvršenja” tog leta u smislu tih odredaba mjesto odredišta drugog leta kad prijevoz na ta dva leta obavljaju dva različita zračna prijevoznika te da je tužba za naknadu štete zbog dužeg kašnjenja tog povezanog leta na temelju Uredbe br. 261/2004 utemeljena na smetnji koja je nastupila na prvom od navedenih letova koji je obavio zračni prijevoznik koji nije suugovaratelj predmetnih putnika.

⁽¹⁾ SL C 343, 19. 9. 2016.
SL C 428, 21. 11. 2016.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 6. ožujka 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Slowakische Republik protiv Achmea BV

(Predmet C-284/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Bilateralni ugovor o ulaganju koji su 1991. sklopile Kraljevina Nizozemska i Češka i Slovačka Federativna Republika i koji se i dalje primjenjuje između Kraljevine Nizozemske i Republike Slovačke — Odredba na temelju koje ulagatelj iz jedne ugovorne strane može pokrenuti postupak pred arbitražnim sudom u slučaju spora s drugom ugovornom stranom — Usklađenost s člancima 18., 267. i 344. UFEU-a — Pojam, suda' — Autonomija prava Unije)

(2018/C 161/07)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Slowakische Republik

Tuženik: Achmea BV

Izreka

Članke 267. i 344. UFEU-a treba tumačiti na način da im se protivi odredba iz međunarodnog ugovora sklopljenog između država članica poput članka 8. ugovora o uzajamnom poticanju i zaštiti ulaganja između Kraljevine Nizozemske i Češke i Slovačke Federativne Republike, u skladu s kojom ulagatelj iz jedne od tih država članica u slučaju spora o ulaganjima u drugu državu članicu protiv potonje države članice može pokrenuti postupak pred arbitražnim sudom, čiju je nadležnost ta država članica dužna prihvatiti.

⁽¹⁾ SL C 296, 16. 8. 2016.

**Presuda Suda (drugo vijeće) od 8. ožujka 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Oberlandesgericht Düsseldorf – Njemačka) – DOCERAM GmbH protiv CeramTec GmbH**

(Predmet C-395/16) ⁽¹⁾

(„*Zahtjev za prethodnu odluku — Intelektualno i industrijsko vlasništvo — Uredba (EZ) br. 6/2002 — Dizajn Zajednice — Članak 8. stavak 1. — Obilježja izgleda proizvoda koja su isključivo uvjetovana njegovom tehničkom funkcijom — Kriteriji za ocjenu — Postojanje alternativnih dizajna — Uzimanje u obzir gledišta, objektivnog promatrača*”)

(2018/C 161/08)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: DOCERAM GmbH

Tuženik: CeramTec GmbH

Izreka

1. Članak 8. stavak 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 od 12. prosinca 2001. o dizajnu Zajednice treba tumačiti na način da pri ocjeni toga jesu li obilježja izgleda proizvoda isključivo uvjetovana njegovom tehničkom funkcijom treba dokazati da je ta funkcija jedini čimbenik koji je odredio ta obilježja, pri čemu postojanje alternativnih dizajna nije odlučujuće u tom pogledu.
2. Članak 8. stavak 1. Uredbe br. 6/2002 treba tumačiti na način da nacionalni sud pri utvrđivanju toga jesu li predmetna obilježja izgleda proizvoda isključivo uvjetovana njegovom tehničkom funkcijom, u smislu te odredbe, mora uzeti u obzir sve relevantne objektivne okolnosti svakog pojedinog slučaja. Tu ocjenu ne treba temeljiti na gledištu „objektivnog promatrača”.

⁽¹⁾ SL C 419, 14. 11. 2016.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 7. ožujka 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale civile di Trapani – Italija) – Giuseppa Santoro protiv Comune di Valderice, Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Predmet C-494/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Rad na određeno vrijeme — Ugovori sklopljeni s poslodavcem iz javnog sektora — Mjere za sankcioniranje zlouporabe ugovora na određeno vrijeme — Načela ekvivalentnosti i djelotvornosti)

(2018/C 161/09)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale civile di Trapani

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Giuseppa Santoro

Tuženici: Comune di Valderice, Presidenza del Consiglio dei Ministri

Izreka

Članak 5. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, sklopljenog 18. ožujka 1999., koji je u Prilogu Direktivi Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP, treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis koji, s jedne strane, zlouporabu, od strane poslodavca iz javnog sektora, uzastopnih ugovora na određeno vrijeme ne sankcionira isplatom dotičnom radniku naknade štete koja treba nadoknaditi nepostojanje konverzije radnog odnosa na određeno vrijeme u radni odnos na neodređeno vrijeme, ali, s druge strane, predviđa dodjelu naknade u iznosu od 2,5 do 12 mjesečnih plaća u visini posljednje plaće tog radnika, uz mogućnost da ostvari potpunu naknadu štete ako dokaže, putem presumpcije, gubitak prilika za pronalazak zaposlenja ili da bi, da je organiziran redovni javni natječaj, na njemu uspio, pod uvjetom da takav propis prati mehanizam djelotvornih i odvratajućih sankcija, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

⁽¹⁾ SL C 454, 5. 12. 2016.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 7. ožujka 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Nejvyšší soud České republiky – Češka Republika) – E.ON Czech Holding AG protiv Michaela Dědoucha, Petra Streitberga, Pavela Sude

(Predmet C-560/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Sudska nadležnost u građanskim i trgovačkim stvarima — Isključive nadležnosti — Članak 22. točka 2. — Valjanost odluka tijela trgovačkih društava ili pravnih osoba koji imaju sjedište na području države članice — Isključiva nadležnost sudova te države članice — Odluka glavne skupštine trgovačkog društva kojom se određuje obvezan prijenos dionica manjinskih dioničara tog trgovačkog društva njegovu glavnom dioničaru i iznos otpremnine koju im je on dužan platiti — Sudski postupak provjere primjerenosti iznosa te otpremnine)

(2018/C 161/10)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Nejvyšší soud České republiky

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: E.ON Czech Holding AG

Tuženici: Michael Dědouch, Petr Streitberg, Pavel Suda

uz sudjelovanje: Jihočeská plynárenská, a.s.

Izreka

Članak 22. točku 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti na način da je tužba poput one u glavnom postupku, čiji je predmet provjera primjerenosti iznosa otpremnine koju je glavni dioničar društva dužan platiti njegovim manjinskim dioničarima u slučaju obveznog prijenosa njihovih dionica tom glavnom dioničaru, u isključivoj nadležnosti sudova države članice na čijem području to društvo ima sjedište.

⁽¹⁾ SL C 22, 23. 1. 2017.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 6. ožujka 2018. – Europska komisija protiv FIH Holding A/S, FIH Erhvervsbank A/S

(Predmet C-579/16 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Državne potpore — Pojam „potpora” — Pojam „gospodarska prednost” — Načelo privatnog subjekta u tržišnom gospodarstvu — Uvjeti primjenjivosti i primjene — Financijska kriza — Uzastopne intervencije spašavanja banke — Uzimanje u obzir, prilikom ocjene druge intervencije, rizika koji proizlaze iz obveza što ih je država članica preuzela tijekom prve intervencije)

(2018/C 161/11)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: A. Bouchagiar, L. Flynn i K. Blanck-Putz, agenti)

Druge stranke u postupku: FIH Holding A/S, FIH Erhvervsbank A/S (zastupnik: O. Koktvedgaard, advokat)

Izreka

1. Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 15. rujna 2016., FIH Holding i FIH Erhvervsbank/Komisija (T-386/14, EU:T:2016:474).
2. Odbija se prvi tužbeni razlog istaknut pred Općim sudom Europske unije.
3. Predmet se vraća Općem Sudu Europske unije radi odlučivanja o drugom tužbenom razlogu.
4. O troškovima će se odlučiti naknadno.

⁽¹⁾ SL C 14, 16. 1. 2017.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 7. ožujka 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Augstākā tiesa – Letonija) – DW protiv Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra

(Predmet C-651/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna sigurnost — Rodiljna potpora — Izračun iznosa na temelju dohotka osiguranika tijekom referentnog razdoblja od dvanaest mjeseci — Osoba koja je tijekom tog razdoblja bila u službi institucije Europske unije — Nacionalni propis kojim se predmetni iznos utvrđuje u visini od 70 % prosječne osnovice doprinosa za osiguranje — Ograničenje slobodnog kretanja radnika — Načelo lojalne suradnje)

(2018/C 161/12)

Jezik postupka: letonski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: DW

Tuženik: Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra

Izreka

Članak 45. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se protivi propis države članice poput onoga u glavnom postupku, koji u svrhu utvrđivanja prosječne osnovice doprinosa za osiguranje prilikom izračuna iznosa rodiljne potpore izjednačava mjesece referentnog razdoblja tijekom kojih je predmetna osoba radila za instituciju Unije i tijekom kojih nije bila osigurana u sustavu socijalne sigurnosti te države članice s razdobljem nezaposlenosti te na njih primjenjuje prosječnu osnovicu doprinosa utvrđenu u navedenoj državi članici, što ima za učinak znatno smanjenje iznosa rodiljne potpore dodijeljene toj osobi u odnosu na iznos na koji se potonja mogla pozivati da je izvršavala profesionalnu aktivnost samo u toj državi članici.

⁽¹⁾ SL C 86, 20. 3. 2017.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 7. ožujka 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Francuska) – Cristal Union, pravni sljednik društva Sucrerie de Toury SA protiv Ministre de l'Économie et des Finances

(Predmet C-31/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2003/96/EZ — Oporezivanje energenata i električne energije — Članak 14. stavak 1. točka (a) — Energenti koji se koriste za proizvodnju električne energije — Obveza izuzeća — Članak 15. stavak 1. točka (c) — Energenti koji se koriste za kombiniranu proizvodnju topline i snage — Mogućnost oslobođenja od oporezivanja ili sniženja razine oporezivanja — Prirodni plin namijenjen za kogeneraciju topline i električne energije)

(2018/C 161/13)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Cristal Union, pravni sljednik društva Sucrerie de Toury SA

Tuženik: Ministre de l'Économie et des Finances

Izreka

Članak 14. stavak 1. točku (a) Direktive Vijeća 2003/96/EZ od 27. listopada 2003. o restrukturiranju sustava Zajednice za opozreživanje energenata i električne energije treba tumačiti na način da se obvezno oslobođenje od poreza propisano tom odredbom primjenjuje na energente koji se koriste za proizvodnju električne energije ako se ti proizvodi koriste za kombiniranu proizvodnju električne energije i topline, u smislu članka 15. stavka 1. točke (c) te direktive.

(¹) SL C 112, 10. 4. 2017.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 8. ožujka 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal da Relação do Porto – Portugal) – Saey Home & Garden NV/SA protiv Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais SA

(Predmet C-64/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Sudska nadležnost i izvršenje odluka u građanskim i trgovačkim stvarima — Uredba (EU) br. 1215/2012 — Članak 25. — Postojanje klauzule o prenošenju nadležnosti — Usmeni sporazum koji nije potvrđen u pisanom obliku — Klauzula sadržana u općim uvjetima prodaje koji se spominju u fakturama — Članak 7. točka 1. podtočka (b) — Ugovor o distribuciji koji su sklopila društva sa sjedištem u dvjema različitim državama članicama koji se odnosi na tržište treće države članice — Članak 7. točka 1. podtočka (b) druga alineja — Određivanje nadležnog suda — Mjesto izvršenja karakteristične obveze takvog ugovora)

(2018/C 161/14)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal da Relação do Porto

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Saey Home & Garden NV/SA

Tuženik: Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais SA

Izreka

1. Članak 25. stavak 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti na način da, pod uvjetom da sud koji je uputio zahtjev izvrši potrebne provjere, klauzula o prenošenju nadležnosti, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, predviđena u općim uvjetima prodaje spomenutima u fakturama koje je izdala jedna od ugovornih strana, ne udovoljava zahtjevima iz te odredbe.

2. Članak 7. točku 1. Uredbe br. 1215/2012 treba tumačiti na način da je na temelju te odredbe za odlučivanje o zahtjevu za naknadu štete zbog raskida ugovora o distribuciji koji su dva društva koja imaju sjedište i posluju u dvjema različitim državama članicama sklopila za stavljanje proizvoda na nacionalno tržište treće države članice, na čijem državnom području ni jedno od tih društava nema podružnicu ili poslovnu jedinicu, nadležan sud države članice u kojoj se nalazi mjesto glavnog pružanja usluga, kako je navedeno u odredbama ugovora kao i, ako takve odredbe ne postoje, mjesto stvarnog izvršenja tog ugovora i, ako se ono na temelju toga ne može odrediti, mjesto u kojem pružatelj usluga ima domicil.

⁽¹⁾ SL C 112, 10. 4. 2017.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 7. ožujka 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Curtea de Apel Constanța – Rumunjska) – Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius protiv Ministerul Finanțelor Publice – A.N.A.F. – D.G.R.F.P. Galați – Serviciul Soluționare Contestații, A.N.A.F – D.G.R. F.P. Galați – A.J.F.P. Constanța – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 2 Constanța

(Predmet C-159/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Poništenje identifikacije u pogledu PDV-a — Obveza isplate PDV-a naplaćenog u razdoblju tijekom kojeg je identifikacija u pogledu PDV-a poništena — Nepriznavanje prava na odbitak PDV-a u vezi sa stjecanjima ostvarenima tijekom tog razdoblja)

(2018/C 161/15)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Constanța

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius

Tuženici: Ministerul Finanțelor Publice – A.N.A.F. – D.G.R.F.P. Galați – Serviciul Soluționare Contestații, A.N.A.F – D.G.R.F.P. Galați – A.J.F.P. Constanța – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 2 Constanța

Izreka

Članke 167. do 169., članak 179., članak 213. stavak 1., članak 214. stavak 1. i članak 273. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis, poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, kojim se poreznoj upravi dopušta da poreznom obvezniku odbije pravo na odbitak poreza na dodanu vrijednost kad se utvrdi da, zbog povreda koje je učinio, porezna uprava nije mogla raspolagati potrebnim podacima kako bi utvrdila da je porezni obveznik ispunio materijalne zahtjeve koji otvaraju pravo na odbitak ulaznog plaćenog poreza na dodanu vrijednost ili da je potonji djelovao s namjerom prijevare kako bi stekao to pravo, a što mora provjeriti sud koji je uputio zahtjev.

⁽¹⁾ SL C 221, 10. 7. 2017.

Žalba koju je 15. studenoga 2017. podnijela Arrigoni SpA protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 22. rujna 2017. u predmetu T-454/16, Arrigoni protiv EUIPO-a – Arrigoni Battista (Arrigoni Valtaleggio)

(Predmet C-642/17 P)

(2018/C 161/16)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Arrigoni SpA (zastupnik: P. Di Gravio, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Arrigoni Battista SpA

Rješenjem od 22. ožujka 2018. Sud (deseto vijeće) odbio je žalbu i odredio da će Arrigoni SpA snositi vlastite troškove.

Žalba koju je 30. siječnja 2018. podnijela Dominique Bilde protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 29. studenoga 2017. u predmetu T-633/16, Bilde protiv Parlamenta

(Predmet C-67/18 P)

(2018/C 161/17)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žaliteljica: Dominique Bilde (zastupnik: G. Sauveur, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Europski parlament, Vijeće Europske unije

Žalbeni zahtjev

- preinačiti pobijanu presudu; prema tome:
- poništiti odluku glavnog tajnika Europskog parlamenta od 23. lipnja 2016., dostavljenu 6. srpnja 2016., kojom se navodi da je „iznos od 40 320 eura neosnovano isplaćen u korist Dominique Bilde” i naložiti nadležnom dužnosniku za ovjeravanje i računovodstvu institucije provedbu povrata toga iznosa
- poništiti u cijelosti obavijest o terećenju br. 2016-889 koju je 29. lipnja 2016. potpisao glavni direktor za financije
- odlučiti o iznosu koji će biti dodijeljen žaliteljici na ime naknade neimovinske štete koja proizlazi iz neosnovanih optužbi iznesenih prije zaključenja istrage, štete počinjene njezinu ugledu i značajnih problema u privatnom i političkom životu prouzročenih pobijanom odlukom
- odlučiti o iznosu koji će biti dodijeljen žaliteljici na ime troškova postupka
- naložiti Europskom parlamentu snošenje svih troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Prvi žalbeni razlog temelji se na nenadležnosti tvorca akta:
  - financijska pitanja u nadležnosti su Predsjedništva Europskog parlamenta, a ne glavnog tajnika
  - ne postoji prijenos ovlasti na glavnog tajnika
  - Prigovor nezakonitosti zbog povrede parlamentarne neovisnosti i prava na nepristrano suđenje.
2. Drugi žalbeni razlog temelji se na povredi načela „*electa una via*”
  - predsjednik Parlamenta pokrenuo je postupke pred OLAF-om i francuskim pravosudnim tijelima.
3. Treći žalbeni razlog temelji se na povredi prava obrane
  - predsjednik Parlamenta povrijedio je presumpciju nevinosti
  - administracija Parlamenta presuđuje i stranka je u postupku
  - parlament je tijekom postupka mijenjao prigovore koje je isticao
  - glavni je tajnik odbio saslušati žaliteljicu.
4. Četvrti žalbeni razlog temelji se na izokretanju tereta dokazivanja
  - Parlament je od žaliteljice zahtijevao da dokaže da nije počinila nikakvu povredu, iako nije raspolagao nikakvim dokazom zbog kojeg bi ozbiljno sumnjao da postoji povreda.
5. Peti žalbeni razlog temelji se na nedostatnom obrazloženju
  - Jedini razlog na koji se poziva je objava organigrama, iako se potonjim ništa ne dokazuje.
6. Šesti žalbeni razlog temelji se na povredi načela pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja
  - Niti jedno pravilo ne utvrđuje popis dokumenata koje je potrebno dostaviti zbog čega žaliteljica ovisi o samovolji Parlamenta.
7. Sedmi žalbeni razlog temelji se na ugrožavanju građanskih prava parlamentarnih asistenata
  - Parlament zabranjuje asistentima da se bave političkom aktivnošću.
8. Osmi žalbeni razlog temelji se na diskriminatornom postupanju, na „*Fumus persecutionis*” i na zlouporabi ovlasti
  - žaliteljica je pretrpjela ovakvo postupanje zbog političkog neprijateljstva predsjednika Europskog parlamenta.
9. Deveti žalbeni razlog temelji se na povredi neovisnosti zastupnika
  - rad parlamentarnih asistenata nije ograničen samo na rad na zakonodavstvu.
10. Deseti žalbeni razlog temelji se na povredi činjenica
  - Parlament je samo odgovorio da se dokumentima koje je žaliteljica dostavila ništa ne dokazuje iako se tim dokumentima dokazuje rad asistenta

— Parlament ne može dokazati svoje tvrdnje.

11. Jedanaesti žalbeni razlog temelji se na povredi načela proporcionalnosti

— organigram (na kojem se temelje postupci koje je pokrenuo predsjednik Parlamenta) je objavljen u veljači 2015., ali se povrat neosnovano isplaćenog iznosa zahtijeva od listopada 2014.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. veljače 2018. uputio Raad van State (Nizozemska) –
Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid protiv A i dr.**

(Predmet C-70/18)

(2018/C 161/18)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Druge stranke u postupku: A, B, P

Prethodna pitanja

- 1.a Treba li članak 7. Odluke br. 2/76 ⁽¹⁾ odnosno članak 13. Odluke br. 1/80 tumačiti na način da se tim odredbama ne protivi nacionalno pravno uređenje u kojemu je predviđena općenita obrada i pohrana biometrijskih podataka državljana trećih zemalja, među kojima i turskih državljana, u sustav arhiviranja u smislu članka 2. točaka (a) i (b) Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL 1995., L 281, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 7., str. 88.) jer to uređenje ne prekoračuje ono što je nužno za ostvarenje legitimnog cilja zadanog tim uređenjem u vidu sprečavanja i suzbijanja prijevара u vezi s identitetom i ispravama?
- 1.b Je li pritom značajno to da je trajanje čuvanja biometrijskih podataka vezano uz trajanje zakonitog i/ili nezakonitog boravka državljana trećih zemalja, uključujući i turske državljanе?
2. Treba li članak 7. Odluke br. 2/76 odnosno članak 13. Odluke br. 1/80 tumačiti na način da nacionalno pravno uređenje ne čini ograničenje u smislu tih odredbi, ako su učinci nacionalnog uređenja na pristup tržištu rada u skladu s tim odredbama suviše neizvjesni i neizravni da bi se moglo zaključiti da se taj pristup ometa?
- 3.a Ako odgovor na drugo pitanje glasi da nacionalno uređenje koje omogućuje da se biometrijske podatke državljana trećih zemalja, uključujući i turske državljanе, iz baze podataka stavi na raspolaganje trećim osobama radi sprečavanja, otkrivanja i istraživanja kaznenih djela terorizma i drugih kaznenih djela čini novo ograničenje, mora li se članak 52. stavak 1. u vezi s člancima 7. i 8. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da mu se protivi takvo nacionalno uređenje?
- 3.b Je li pritom važno to da je državljanin treće zemlje u trenutku u kojem je bio uhićen zbog sumnje u počinjenje kaznenog djela sa sobom nosio ispravu o pravu boravka u kojoj su pohranjeni njegovi biometrijski podaci?

⁽¹⁾ Odluka Vijeća za pridruživanje uspostavljenog Sporazumom o pridruživanju između Europske ekonomske zajednice i Republike Turske

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. veljače 2018. uputio Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona (Španjolska) – Daniel Ustariz Aróstegui protiv Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

(Predmet C-72/18)

(2018/C 161/19)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplon

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Daniel Ustariz Aróstegui

Tuženik: Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

Prethodno pitanje

1. Treba li članak 4. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP usvojenog Direktivom Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. ⁽¹⁾ tumačiti na način da mu se protivi regionalni propis, poput spornog propisa u glavnom postupku, kojim se osoblju u javnoj upravi Navarre koje odgovara kategoriji „ugovorno osoblje javnog prava” zaposlenom na određeno vrijeme izričito uskraćuje pravo na priznavanje i isplatu određene dodatne naknade jer je navedena naknada nagrada za promaknuće i napredovanje u profesionalnoj karijeri koja se isključivo dodjeljuje osoblju koje spada u kategoriju „službenika u javnoj upravi” zaposlenih na neodređeno vrijeme?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP (SL L 175, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 228.)

Žalba koju je 6. veljače 2018. podnijela Sophie Montel protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 29. studenoga 2017. u predmetu T-634/16, Montel protiv Parlamenta

(Predmet C-84/18 P)

(2018/C 161/20)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žaliteljica: Sophie Montel (zastupnik: G. Sauveur, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Europski parlament, Vijeće Europske unije

Žalbeni zahtjev

- preinačiti pobijanu presudu; prema tome:
- poništiti odluku glavnog tajnika Europskog parlamenta s datumom od 24. lipnja 2016., dostavljenu 6. srpnja 2016., kojom se navodi da je „iznos od 77 276,42 eura neosnovano isplaćen u korist Sophie Montel” i naložiti nadležnom dužnosniku za ovjeravanje i računovodstvu institucije provedbu povrata toga iznosa
- poništiti u cijelosti obavijest o terećenju br. 2016-897 koju je potpisao isti glavni direktor za financije 4. srpnja 2016.
- temeljem prava odlučiti o iznosu koji će biti dodijeljen žaliteljici na ime naknade neimovinske štete koja proizlazi iz neosnovanih optužbi iznesenih prije zaključenja istrage, štete počinjene njezinu ugledu i značajnih problema u privatnom i političkom životu prouzročenih pobijanom odlukom

- temeljem prava odlučiti o iznosu koji će biti dodijeljen žaliteljici na ime troškova postupka
- naložiti Europskom parlamentu snošenje svih troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Prvi žalbeni razlog temelji se na nenadležnosti tvorca akta:
  - financijska pitanja u nadležnosti su Predsjedništva Europskog parlamenta, a ne glavnog tajnika
  - ne postoji prijenos ovlasti na glavnog tajnika
  - prigovor nezakonitosti zbog povrede parlamentarne neovisnosti i prava na nepristrano suđenje.
2. Drugi žalbeni razlog temelji se na povredi načela „*electa una via*”
  - Predsjednik Parlamenta pokrenuo je postupke pred OLAF-om i francuskim pravosudnim tijelima.
3. Treći žalbeni razlog temelji se na povredi prava obrane
  - Predsjednik Parlamenta povrijedio je presumpciju nevinosti
  - Administracija Parlamenta presuđuje i stranka je u postupku
  - Parlament je tijekom postupka mijenjao prigovore koje je isticao
  - Glavni je tajnik odbio saslušati žaliteljicu.
4. Četvrti žalbeni razlog temelji se na izokretanju tereta dokazivanja
  - Parlament je od žaliteljice zahtijevao da dokaže da nije počinila nikakvu povredu, iako nije raspolagao nikakvim dokazom zbog kojeg bi mogao ozbiljno sumnjati da povreda postoji.
5. Peti žalbeni razlog temelji se na nedostatnom obrazloženju
  - Jedini razlog na koji se poziva je objava organigrama, iako se potonjim ništa ne dokazuje.
6. Šesti žalbeni razlog temelji se na povredi načela pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja
  - Niti jedno pravilo ne utvrđuje popis dokumenata koje je potrebno dostaviti zbog čega žaliteljica ovisi o samovolji Parlamenta.
7. Sedmi žalbeni razlog temelji se na ugrožavanju građanskih prava parlamentarnih asistenata
  - Parlament zabranjuje asistentima da se bave političkom aktivnošću.
8. Osmi žalbeni razlog temelji se na diskriminatornom postupanju, na „*Fumus persecutionis*” i na zlouporabi ovlasti
  - Žaliteljica je pretrpjela ovakvo postupanje zbog političkog neprijateljstva predsjednika Europskog parlamenta.
9. Deveti žalbeni razlog temelji se na povredi neovisnosti zastupnika
  - Rad parlamentarnih asistenata nije ograničen samo na rad na zakonodavstvu.

10. Deseti žalbeni razlog temelji se na povredi činjenica

- Parlament je samo odgovorio da se dokumentima koje je žaliteljica dostavila ništa ne dokazuje iako se tim dokumentima dokazuje rad asistenta
- Parlament ne može dokazati svoje tvrdnje.

11. Jedanaesti žalbeni razlog temelji se na povredi načela proporcionalnosti

- Organigram (na kojem se temelje postupci koje je pokrenuo predsjednik Parlamenta) je objavljen u veljači 2015., ali se povrat neosnovano isplaćenog iznosa zahtijeva od kolovoza 2014.

Tužba podnesena 7. veljače 2018. – Europska komisija protiv Velikog Vojvodstva Luksemburg

(Predmet C-86/18)

(2018/C 161/21)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: P. Ondrušek, F. Thiran, G. von Rintelen, agenti)

Tuženik: Veliko Vojvodstvo Luksemburg

Tužbeni zahtjev

- Utvrditi da je time što nije najkasnije do 18. travnja 2016. donijelo zakonske i druge mjere koji su potrebni za usklađivanje s Direktivom 2014/23/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o dodjeli ugovorâ o koncesiji (SL L 94, str. 1.), ili, u svakom slučaju, time što nije dostavilo tekst tih mjera Komisiji, Veliko Vojvodstvo Luksemburg povrijedilo obveze koje ima na temelju članka 51. navedene direktive;
- Velikom Vojvodstvu Luksemburga izreći, u skladu s odredbama članka 260. stavka 3. UFEU-a plaćanje novčane kazne u visini od 12 920 eura po danu računajući od dana objave presude u ovom predmetu zbog povrede obveze dostave teksta mjera o prenošenju Direktive 2014/23/EU;
- Velikom Vojvodstvu Luksemburga naložiti snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

1. Države članice su na temelju članka 51. stavka 1. Direktive 2014/23/EU morale donijeti zakone, propise i upravne odredbe potrebne za usklađivanje s tom direktivom najkasnije do 18. travnja 2016. Budući da Luksemburg nije dostavio mjere prenošenja te direktive, Komisija je odlučila pokrenuti postupak pred Sudom Europske unije.
  2. U svojoj tužbi, Komisija predlaže izricanje Luksemburgu dnevne novčane kazne u iznosu od 12 920 eura. Iznos novčane kazne izračunat je vodeći računa o težini i trajanju povrede, kao i odvratajućem učinku s obzirom na sposobnost plaćanja te države članice.
-

Tužba podnesena 7. veljače 2018. – Europska komisija protiv Velikog Vojvodstva Luksemburg**(Predmet C-87/18)**

(2018/C 161/22)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* Europska komisija (zastupnici: P. Ondrušek, F. Thiran, G. von Rintelen, agenti)*Tuženik:* Veliko Vojvodstvo Luksemburg**Tužbeni zahtjev**

- Utvrditi da je time što nisu najkasnije do 18. travnja 2016. stupile na snagu zakonske i druge mjere koje su potrebne za usklađivanje s Direktivom 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL L 94, str. 65.), ili, u svakom slučaju, time što nije dostavilo tekst tih mjera Komisiji, Veliko Vojvodstvo Luksemburg povrijedilo obveze koje ima na temelju članka 106. stavka 1. navedene direktive;
- Velikom Vojvodstvu Luksemburga izreći, u skladu s odredbama članka 260. stavka 3. UFEU-a plaćanje novčane kazne u visini od 11 628 eura po danu, računajući od dana objave presude u ovom predmetu, zbog povrede obveze dostave teksta mjera o prenošenju Direktive 2014/24/EU;
- Velikom Vojvodstvu Luksemburga naložiti snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

1. Države članice su na temelju članka 90. stavka 1. Direktive 2014/24/EU morale donijeti zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s tom direktivom najkasnije do 18. travnja 2016. Budući da Luksemburg nije dostavio mjere prenošenja te direktive, Komisija je odlučila pokrenuti postupak pred Sudom Europske unije.
2. U svojoj tužbi, Komisija predlaže izricanje dnevne novčane kazne u iznosu od 11 628 eura Luksemburgu. Iznos novčane kazne izračunat je vodeći računa o težini i trajanju povrede, kao i odvrćajućem učinku s obzirom na sposobnost plaćanja te države članice.

Tužba podnesena 7. veljače 2018. – Europska komisija protiv Velikog Vojvodstva Luksemburg**(Predmet C-88/18)**

(2018/C 161/23)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* Europska komisija (zastupnici: P. Ondrušek, F. Thiran, G. von Rintelen, agenti)*Tuženik:* Veliko Vojvodstvo Luksemburg

Tužbeni zahtjev

- Utvrditi da je time što nije najkasnije do 18. travnja 2016. donijelo zakonske i druge mjere koje su potrebne za usklađivanje s Direktivom 2014/25/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o nabavi subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga i stavljanju izvan snage Direktive 2004/17/EZ (SL L 94, str. 243.), ili, u svakom slučaju, time što nije dostavilo tekst tih mjera Komisiji, Veliko Vojvodstvo Luksemburg povrijedilo obveze koje ima na temelju članka 106. stavka 1. navedene direktive;
- Velikom Vojvodstvu Luksemburga izreći, u skladu s odredbama članka 260. stavka 3. UFEU-a plaćanje novčane kazne u visini od 11 628 eura po danu, računajući od dana objave presude u ovom predmetu, zbog povrede obveze dostave teksta mjera o prenošenju Direktive 2014/25/EU;
- Velikom Vojvodstvu Luksemburga naložiti snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

1. Države članice su na temelju članka 106. stavka 1. Direktive 2014/25/EU morale usvojiti odredbe potrebne za usklađivanje s tom direktivom najkasnije do 18. travnja 2016. Budući da Luksemburg nije dostavio mjere prenošenja te direktive, Komisija je odlučila pokrenuti postupak pred Sudom Europske unije.
2. U svojoj tužbi, Komisija predlaže izricanje dnevne novčane kazne u iznosu od 11 628 eura Luksemburgu. Iznos novčane kazne izračunat je vodeći računa o težini i trajanju povrede, kao i odvratajućem učinku s obzirom na sposobnost plaćanja te države članice.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. veljače 2018. uputio Hoge Raad der Nederlanden
(Nizozemska) – Sociale Verzekeringsbank, druge stranke u postupku: F. van den Berg i H. D. Giesen**

(Predmet C-95/18)

(2018/C 161/24)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sociale Verzekeringsbank (Svb)

Tuženici: F. van den Berg i H. D. Giesen

Prethodna pitanja

- (1a) Treba li članke 45. i 48. UFEU-a tumačiti na način da im se u slučajevima kao što su ovi protivi nacionalna odredba poput članka 6.a točke (b) AOW-a ⁽¹⁾? Ta odredba dovodi do toga da nizozemski rezident nije osiguranik socijalnog osiguranja te države boravišta ako je zaposlen u nekoj drugoj državi članici pa se na njega primjenjuje zakonodavstvo iz područja socijalnog osiguranja države zaposlenja na temelju članka 13. Uredbe br. 1408/71 ⁽²⁾. Posebnost je predmetnih slučajeva da dotične osobe na temelju zakonskog uređenja države zaposlenja nemaju pravo na starosnu mirovinu zbog ograničenog opsega svojeg zaposlenja u toj državi.

- (1b) Je li za odgovor na pitanje 1.a relevantno to da za rezidenta države boravišta, koja u skladu s člankom 13. Uredbe br. 1408/71 nije nadležna, ne postoji obveza uplate doprinosa u sustav socijalnog osiguranja te države boravišta? Tijekom razdoblja u kojima je rezident zaposlen u nekoj drugoj državi članici na njega se na temelju članka 13. Uredbe br. 1408/71 isključivo primjenjuje sustav socijalnog osiguranja države zaposlenja, a ni nizozemskim propisima nije predviđena obveza uplate doprinosa u takvom slučaju.
- (2) Je li za odgovor na pitanje 1.a relevantno to što je postojala mogućnost da dotične osobe ugovore dobrovoljno osiguranje u skladu s AOW-om ili zatraže od SvB-a sklapanje dogovora u smislu članka 17. Uredbe br. 1408/71?
- (3) Protivi li se članku 13. Uredbe br. 1408/71 to da netko, poput supruge H. D. Giesena, za koju se isključivo na temelju nacionalnih propisa njezine države boravišta, tj. Nizozemske, smatra da je od 1. siječnja 1989. bila osigurana prema AOW-u, stekne pravo na starosnu mirovinu ako se radi o razdobljima tijekom kojih su se na nju u skladu s navedenom odredbom iz te uredbe zbog zaposlenja u nekoj drugoj državi članici primjenjivali propisi te države zaposlenja? Ili pravo na naknadu na temelju AOW-a valja smatrati pravom na davanje koje u skladu s nacionalnim pravom ne podliježe uvjetima u pogledu zaposlenja ili osiguranja u smislu presude Bosmann⁽³⁾, tako da se razmatranja u toj presudi mogu primijeniti na njezin slučaj?

⁽¹⁾ Algemene ouderdomswet (Opći zakon o starosnim mirovinama)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe i njihove obitelji koji se kreću unutar Zajednice (SL 1971., L 149, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 5., str. 7.)

⁽³⁾ EU:C:2008:290

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. veljače 2017. uputio Hoge Raad der Nederlanden
(Nizozemska) – Sociale Verzekeringsbank, druga stranka u postupku: C. E. Franzen**

(Predmet C-96/18)

(2018/C 161/25)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sociale Verzekeringsbank (SvB)

Druga stranka u postupku: C. E. Franzen

Prethodna pitanja

1. Treba li članke 45. i 48. UFEU-a tumačiti na način da im se u slučaju kao što je ovaj protivi nacionalna odredba kao što je članak 6a. točka (b) AKW-a⁽¹⁾? Ta odredba dovodi do toga da nizozemski rezident nije osiguran u sustavu socijalnog osiguranja te države boravišta ako je zaposlen u drugoj državi članici pa se na njega na temelju članka 13. Uredbe br. 1408/71⁽²⁾ primjenjuju propisi o socijalnom osiguranju države zaposlenja. Ovaj slučaj poseban je po tome što tuženica na temelju zakonskog uređenja države zaposlenja zbog ograničenog opsega njezina tamošnjeg rada nema pravo na dječji doplatak.

2. Je li za odgovor na prethodno pitanje važno da je za tuženicu postojala mogućnost od Svb-a zatražiti sklapanje dogovora u smislu članka 17. Uredbe br. 1408/71?

⁽¹⁾ Algemene Kinderbijslagwet (Opći zakon o dječjem doplatku)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe i njihove obitelji koji se kreću unutar Zajednice (SL 1971., L 149, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 5., str. 7.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. veljače 2018. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) – Línea Directa Aseguradora S.A. protiv Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

(Predmet C-100/18)

(2018/C 161/26)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Línea Directa Aseguradora S.A.

Tuženik: Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

Prethodna pitanja

1. Protivi li se članku 3. Direktive 2009/103/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti ⁽¹⁾, tumačenje prema kojem obvezno osiguranje obuhvaća štetu nastalu zbog požara na vozilu u mirovanju ako se uzrok požara nalazi u mehanizmima nužnima za upotrebu prijevozne funkcije vozila?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje niječan, protivi li se članku 3. Direktive 2009/103/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti, tumačenje prema kojem obvezno osiguranje obuhvaća štetu nastalu zbog požara na vozilu ako požar nije povezan s prethodnim kretanjem, zbog čega se ne može smatrati da je povezan s određenom vožnjom?
3. Ako je odgovor na drugo pitanje niječan, protivi li se članku 3. Direktive br. 2009/103/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti, tumačenje prema kojem obvezno osiguranje obuhvaća štetu nastalu zbog požara na vozilu ako je vozilo parkirano u zatvorenoj privatnoj garaži?

⁽¹⁾ SL 2009., L 263, str. 11.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 7., str. 114.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. veljače 2018. uputio Juzgado Contencioso-Administrativo n° 8 de Madrid (Španjolska) – Domingo Sánchez Ruiz protiv Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)

(Predmet C-103/18)

(2018/C 161/27)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 8 de Madrid

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Domingo Sánchez Ruiz

Tuženik: Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)

Prethodna pitanja

1. Može li se situacija kao što je ona u ovom slučaju (u kojoj poslodavac iz javnog sektora ne poštuje zakonski propisane rokove i tako mu se omogućava uzastopno obnavljanje ugovora na određeno vrijeme ili zadržava njihovu privremenost izmjenjujući vrstu imenovanja iz privremenog u povremeno ili zamjensko osoblje) smatrati zlouporabom uzastopnih imenovanja te stoga situacijom opisanom u članku 5. Okvirnog sporazuma priloženog Direktivi 1999/70/EZ? ⁽¹⁾
2. Treba li odredbe Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme priloženog Direktivi 1999/70, u vezi s načelom djelotvornosti, tumačiti na način da im se protive nacionalna postupovna pravila koja [...] obvezuju radnika zaposlenog na određeno vrijeme na aktivno postupanje u obliku podnošenja prigovora ili pravnog sredstva (protiv svih uzastopnih imenovanja i razrješenja) kako bi isključivo na taj način ostvario zaštitu pruženu Direktivom [1999/70] i prava koja su mu zajamčena pravnim poretom Unije?
3. S obzirom na to da je u javnom sektoru i u okviru rada osnovnih službi potreba za popunjavanjem slobodnih radnih mjesta zbog odsutnosti osoblja na bolovanju ili zbog godišnjeg odmora u osnovi „trajna” i uzimajući u obzir to da je nužno odrediti pojam „objektivan razlog” koji opravdava zapošljavanje na određeno vrijeme:
  - a) Može li se smatrati da se činjenica da se na radnika zaposlenog na određeno vrijeme, koji radi sve ili gotovo sve dane u godini bez prekida primjenjuju uzastopni ugovori na određeno vrijeme na temelju uzastopnih i kontinuiranih imenovanja/poziva koji se redovito tijekom godina obnavljaju se protiv Direktivi 1999/70/EZ (točki 5. stavku 1. točki (a)) te da stoga u tim okolnostima ne postoji objektivan razlog ako je razlog zbog kojeg je radnik zaposlen na određeno vrijeme pozvan uvijek opravdan?
  - b) Treba li smatrati da postoji trajna i neprivremena potreba te da se stoga na nju ne odnosi „objektivan razlog” iz gore navedenog članka 5. [stavka] 1. [točke] (a), polazeći od opisanih parametara, odnosno od činjenice da se neograničen broj imenovanja i poziva obnavlja godinama, kao i od postojanja nedostataka u sustavu koji se odražavaju u postotku radnika zaposlenih na određeno vrijeme u predmetnom sektoru [i/ili u] činjenici da se ta potreba uvijek, i u pravilu, ispunjava zapošljavanjem radnika na određeno vrijeme i tako polako ali sigurno postaje ključni čimbenik u razvoju javne službe?
  - c) Ili se može smatrati da u biti, kako bi se utvrdilo koliko je puta dopušteno obnoviti ugovor na određeno vrijeme, treba samo doslovno primijeniti pravila koja se odnose na zaštitu tih radnika na određeno vrijeme u dijelu u kojem se navodi da se mogu imenovati kada je to potrebno, zbog hitnosti ili zbog izvršavanja privremenog, povremenog ili izvanrednog programa, a u konačnici, njihovo zapošljavanje, kako bi se ispunio objektivan razlog, treba odgovarati tim iznimnim okolnostima te slijedom toga nije riječ o zlouporabi ako njihovo zapošljavanje prestane biti jednokratno, povremeno ili uvjetovano okolnostima?
4. Je li u skladu s Okvirnim sporazumom priloženim Direktivi 1999/70/EZ smatrati da su potreba, hitnost ili izvršavanje privremenog, povremenog ili izvanrednog programa objektivni razlozi za uzastopno zapošljavanje i obnavljanje ugovora informatičara koji su zaposleni kao javni službenici na određeno vrijeme ako ti javni službenici trajno i stalno obavljaju uobičajene zadatke svojstvene javnim službenicima zaposlenima na neodređeno vrijeme, a da pritom tijelo za imenovanje nije utvrdilo koliko ih je puta dopušteno imenovati niti je ispunilo zakonske obveze za popunjavanje tih radnih mjesta i tih potreba službenicima zaposlenim na neodređeno vrijeme niti se utvrdila jednakovrijedna mjera kako bi se spriječila i izbjegla zlouporaba uzastopnih ugovora na određeno vrijeme, s obzirom na to da se u ovom slučaju ugovori za usluge koje pružaju informatičari koji su zaposleni kao javni službenici na određeno vrijeme produljuju po razdobljima uzastopnih 17 godina?
5. Jesu li u skladu s odredbama Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme priloženog Direktivi 1999/70 i njezinim tumačenjem od strane Suda sudska praksa Tribunal Suprema (Vrhovni sud) u dijelu u kojem, ne uzimajući u obzir druge kriterije, utvrđuje postojanje objektivnog razloga za imenovanje na temelju vremenskog ograničenja tog imenovanja, ili u dijelu u kojem utvrđuje nemogućnost usporedbe sa stalnom zaposlenim službenikom, uzimajući u obzir drukčiji pravni sustav, sustava pristupa ili to što su stalno zaposleni službenici trajno zaposleni, a osoblje zaposleno na određeno vrijeme je privremeno zaposleno?

6. Budući da je nacionalni sud utvrdio zlouporabu uzastopnog zapošljavanja javnih službenika na određeno vrijeme u SERMAS-u, u kojem se nastoje ispuniti trajne i strukturne potrebe usluga koje pružaju javni službenici zaposleni na neodređeno vrijeme, s obzirom na to da u nacionalnom pravnom poretku ne postoji nikakva učinkovita mjera za kažnjavanje takve zlouporabe i poništavanje posljedica povrede prava Unije, treba li članak 5. Okvirnog sporazuma priloženog Direktivi 1999/70/EZ tumačiti na način da se njime nacionalni sud obvezuje na donošenje učinkovitih i odvraćajućih mjera kojima se jamči koristan učinak Okvirnog sporazuma te da posljedično sankcionira navedenu zlouporabu i poništi posljedice povrede navedenih odredbi prava Unije, a da pritom ne primijeni nacionalni propis kojim se to sprečava?

U slučaju potvrdnog odgovora i s obzirom na utvrđenja Suda Europske unije u točki 41. svoje presude od 14. rujna 2016. u spojenim predmetima C-184/15 i C-197/15 ⁽²⁾:

Je li u skladu s ciljevima koji se žele postići Direktivom 1999/70/EZ, kao mjera za sprječavanje i kažnjavanje zlouporabe uzastopnih ugovora na određeno vrijeme te poništavanje posljedica povrede prava Unije, promjena privremenog/povremenog/zamjenskog javnoslužbeničkog radnog odnosa u javnoslužbenički radni odnos na neodređeno vrijeme u kojem je i javni službenik zaposlen na neodređeno vrijeme, čiji je posao jednako stabilan kao i posao usporedivih javnih službenika koji su zaposleni na neodređeno vrijeme?

7. U slučaju zlouporabe uzastopnih ugovora na određeno vrijeme, može li se smatrati da se promjenom javnoslužbeničkog radnog odnosa na određeno vrijeme u radni odnos na neodređeno vrijeme ili stalni radni odnos ispunjavaju ciljevi iz Direktive 1999/70/EZ i njezina Okvirnog sporazuma samo ako javni službenik koji je zaposlen na određeno vrijeme koji je žrtva zlouporabe radi u istim i jednakovrijednim uvjetima kao i javni službenici koji su zaposleni na neodređeno vrijeme (u području socijalne zaštite, promaknuća, popunjavanja slobodnih radnih mjesta, strukovnog osposobljavanja, dostupnosti, upravnih statusa, dopusta i odobrenih odsutnosti, prava i obveza te razrješenja na radnom mjestu, kao i sudjelovanja na natječajima otvorenim radi popunjavanja slobodnih radnih mjesta i promaknuća) na temelju načela trajnosti i sigurnosti radnih mjesta, sa svim pravima i obvezama te u okviru jednakog postupanja prema informatičarima koji su zaposleni kao javni službenici na neodređeno vrijeme?
8. Zahtijeva li pravo Unije u predmetnim okolnostima preispitivanje sudskih presuda i konačnih upravnih akata ako se ispune sva četiri uvjeta iz predmeta Kühne & Heitz (C-453/00) ⁽³⁾: 1. U okviru španjolskog prava uprava i sudovi imaju mogućnost preispitivanja, ali je ona ograničena zbog čega im je to preispitivanje vrlo teško ili nemoguće; 2. Sporne odluke postaju konačne na temelju presude nacionalnog suda koji odlučuje u zadnjem/jedinom stupnju; 3. Navedena se presuda temelji na tumačenju prava Unije koje nije u skladu sa sudskom praksom Suda te je donesena a da se prethodno Sudu nije uputio zahtjev za prethodnu odluku i 4. Zainteresirana stranka obratila se upravnom tijelu odmah nakon što je saznala za navedenu sudsku praksu?
9. Mogu li i trebaju li nacionalni sudovi, kao i sudovi Unije koji trebaju osigurati puni učinak prava Unije u državama članicama, zahtijevati te naložiti nacionalnim upravnim tijelima država članica da, u okviru svojih nadležnosti, poduzmu relevantne mjere radi ukidanja nacionalnih pravila koja općenito nisu u skladu s pravom Unije i konkretno s Direktivom 1999/70/EZ te njezinim Okvirnim sporazumom?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP (SL 1999., L 175, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 228.)

⁽²⁾ Presuda od 26. rujna 2016., Martínez Andrés i Castrejana López (C-184/15 i C-197/15, EU:C:2016:680)

⁽³⁾ Presuda od 13. siječnja 2004., Kühne & Heitz (C-453/00, EU:C:2004:17)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. veljače 2018. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) –
Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA) protiv Administración General del Estado**

(Predmet C-105/18)

(2018/C 161/28)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA)

Tuženik: Administración General del Estado

Prethodna pitanja

1. Treba li načelo „onečišćivač plaća” iz članka 191. stavka 2. UFEU-a i članak 9. stavak 1. Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ od 23. listopada, u kojem je utvrđeno načelo povrata troškova za vodne usluge i primjerena gospodarska ravnoteža korištenja voda, tumačiti na način da im se protivi uspostava naknade za korištenje kopnenih voda za proizvodnju energije, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, koja ne potiče učinkovito korištenje vode niti uspostavlja mehanizme očuvanja i zaštite javnog vodnog područja i čiji iznos nije ni u kakvom odnosu s mogućnošću nanošenja štete javnom vodnom području te se jedino i isključivo temelji na sposobnosti proizvođača da ostvaruju prihode?
2. Je li usklađen s načelom nediskriminacije gospodarskih subjekata iz članka 3. stavka 1. Direktive 2009/72/EZ od 13. srpnja o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije ⁽²⁾, doprinos poput naknade za hidroelektričnu energiju o kojoj je riječ u glavnom postupku i čiji su obveznici isključivo proizvođači hidroelektrične energije koji djeluju u slivovima koje zajednički dijeli više autonomnih zajednica, ali ne i proizvođači koncesionari u slivovima koji se nalaze na području jedne autonomne zajednice, te proizvođači koji upotrebljavaju hidroelektričnu tehnologiju, ali ne i proizvođači energije koji upotrebljavaju druge tehnologije?
3. Treba li članak 107. stavak 1. UFEU-a tumačiti na način da čini zabranjenu državnu potporu nametanje naknade za hidroelektričnu energiju poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku proizvođačima električne energije koji djeluju u slivovima koje zajednički dijeli više autonomnih zajednica uvođenjem asimetričnog sustava opterećenja u području iste tehnologije ovisno o tome gdje je smješteno postrojenje, pri čemu se ta naknada usto ne nameće proizvođačima energije iz drugih izvora?

⁽¹⁾ Direktiva 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike (SL 2000., L 327, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 1., str. 48.)

⁽²⁾ Direktiva 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ (SL 2009., L 211, str. 55.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 29.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. veljače 2018. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) –
Energía de Galicia (Engasa) S.A. protiv Administración General del Estado**

(Predmet C-106/18)

(2018/C 161/29)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Energía de Galicia (Engasa) S.A.

Tuženik: Administración General del Estado

Prethodna pitanja

1. Treba li načelo „onečišćivač plaća” iz članka 191. stavka 2. UFEU-a i članka 9. stavka 1. Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, od 23. listopada, u kojem je utvrđeno načelo povrata troškova za vodne usluge i primjerena gospodarska ravnoteža korištenja voda, tumačiti na način da im se protivi uspostava naknade za korištenje kopnenih voda za proizvodnju energije, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, koja ne potiče učinkovito korištenje vode niti uspostavlja mehanizme očuvanja i zaštite javnog vodnog područja i čiji iznos nije ni u kakvom odnosu s mogućnošću nanošenja štete javnom vodnom području te se jedino i isključivo temelji na sposobnosti proizvođača da ostvaruju prihode?
2. Je li usklađen s načelom nediskriminacije gospodarskih subjekata iz članka 3. stavka 1. Direktive 2009/72/EZ od 13. srpnja o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije ⁽²⁾, doprinos poput naknade za hidroelektričnu energiju o kojoj je riječ u glavnom postupku i čiji su obveznici isključivo proizvođači hidroelektrične energije koji djeluju u slivovima koje zajednički dijeli više autonomnih zajednica, ali ne i proizvođači koncesionari u slivovima koji se nalaze na području jedne autonomne zajednice, te proizvođači koji upotrebljavaju hidroelektričnu tehnologiju, ali ne i proizvođači energije koji upotrebljavaju druge tehnologije?
3. Treba li članak 107. stavak 1. UFEU-a tumačiti na način da čini zabranjenu državnu potporu nametanje naknade za hidroelektričnu energiju poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku proizvođačima električne energije koji djeluju u slivovima koje zajednički dijeli više autonomnih zajednica uvođenjem asimetričnog sustava opterećenja u području iste tehnologije ovisno o tome gdje je smješteno postrojenje, pri čemu se ta naknada usto ne nameće proizvođačima energije iz drugih izvora?

⁽¹⁾ Direktiva 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike (SL 2000., L 327, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 1., str. 48.)

⁽²⁾ Direktiva 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ (SL 2009., L 211, str. 55.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 29.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. veljače 2018. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) –
Duerocanto S.L. protiv Administración General del Estado**

(Predmet C-107/18)

(2018/C 161/30)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Duerocanto S.L.

Tuženik: Administración General del Estado

Prethodna pitanja

1. Treba li načelo „onečišćivač plaća” iz članka 191. stavka 2. UFEU-a i članak 9. stavak 1. Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, od 23. listopada, u kojem je utvrđeno načelo povrata troškova za vodne usluge i primjerena gospodarska ravnoteža korištenja voda, tumačiti na način da im se protivi uspostava naknade za korištenje kopnenih voda za proizvodnju energije, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, koja ne potiče učinkovito korištenje vode niti uspostavlja mehanizme očuvanja i zaštite javnog vodnog područja i čiji iznos nije ni u kakvom odnosu s mogućnošću nanošenja štete javnom vodnom području te se jedino i isključivo temelji na sposobnosti proizvođača da ostvaruju prihode?

2. Je li usklađen s načelom nediskriminacije gospodarskih subjekata iz članka 3. stavka 1. Direktive 2009/72/EZ od 13. srpnja o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije ⁽²⁾, doprinos poput naknade za hidroelektričnu energiju o kojoj je riječ u glavnom postupku i čiji su obveznici isključivo proizvođači hidroelektrične energije koji djeluju u slivovima koje zajednički dijeli više autonomnih zajednica, ali ne i proizvođači koncesionari u slivovima koji se nalaze na području jedne autonomne zajednice, te proizvođači koji upotrebljavaju hidroelektričnu tehnologiju, ali ne i proizvođači energije koji upotrebljavaju druge tehnologije?
3. Treba li članak 107. stavak 1. UFEU-a tumačiti na način da čini zabranjenu državnu potporu nametanje naknade za hidroelektričnu energiju poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku proizvođačima električne energije koji djeluju u slivovima koje zajednički dijeli više autonomnih zajednica uvođenjem asimetričnog sustava opterećenja u području iste tehnologije ovisno o tome gdje je smješteno postrojenje, pri čemu se ta naknada usto ne nameće proizvođačima energije iz drugih izvora?

⁽¹⁾ Direktiva 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike (SL 2000., L 327, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 1., str. 48.)

⁽²⁾ Direktiva 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ (SL 2009., L 211, str. 55.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 29.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. veljače 2018. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) –
Corporación Acciona Hidráulica (Acciona) S.L.U. protiv Administración General del Estado**

(Predmet C-108/18)

(2018/C 161/31)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Corporación Acciona Hidráulica (Acciona) S.L.U.

Tuženik: Administración General del Estado

Prethodna pitanja

1. Treba li načelo „onečišćivač plaća” iz članka 191. stavka 2. UFEU-a i članak 9. stavak 1. Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, od 23. listopada, u kojem je utvrđeno načelo povrata troškova za vodne usluge i primjerena gospodarska ravnoteža korištenja voda, tumačiti na način im se protivi uspostava naknade za korištenje kopnenih voda za proizvodnju energije, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, koja ne potiče učinkovito korištenje vode niti uspostavlja mehanizme očuvanja i zaštite javnog vodnog područja i čiji iznos nije ni u kakvom odnosu s mogućnošću nanošenja štete javnom vodnom području te se jedino i isključivo temelji na sposobnosti proizvođača da ostvaruju prihode?
2. Je li usklađen s načelom nediskriminacije gospodarskih subjekata iz članka 3. stavka 1. Direktive 2009/72/EZ od 13. srpnja o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije ⁽²⁾, doprinos poput naknade za hidroelektričnu energiju o kojoj je riječ u glavnom postupku i čiji su obveznici isključivo proizvođači hidroelektrične energije koji djeluju u slivovima koje zajednički dijeli više autonomnih zajednica, ali ne i proizvođači koncesionari u slivovima koji se nalaze na području jedne autonomne zajednice, te proizvođači koji upotrebljavaju hidroelektričnu tehnologiju, ali ne i proizvođači energije koji upotrebljavaju druge tehnologije?

3. Treba li članak 107. stavak 1. UFEU-a tumačiti na način da čini zabranjenu državnu potporu nametanje naknade za hidroelektričnu energiju poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku proizvođačima električne energije koji djeluju u slivovima koje zajednički dijeli više autonomnih zajednica uvođenjem asimetričnog sustava opterećenja u području iste tehnologije ovisno o tome gdje je smješteno postrojenje, pri čemu se ta naknada usto ne nameće proizvođačima energije iz drugih izvora?

⁽¹⁾ Direktiva 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike (SL 2000., L 327, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 1., str. 48.)

⁽²⁾ Direktiva 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ (SL 2009., L 211, str. 55.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 29.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. veljače 2018. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) –
Associació de Productors i Usuaris d'Energia Elèctrica protiv Administració General del Estado**

(Predmet C-109/18)

(2018/C 161/32)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Associació de Productors i Usuaris d'Energia Elèctrica

Tuženik: Administració General del Estado

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 9. stavak 1. Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada ⁽¹⁾, u kojem je utvrđeno načelo povrata troškova za vodne usluge i primjerena gospodarska ravnoteža korištenja voda, tumačiti na način da mu se protivi uspostava naknade za korištenje kopnenih voda za proizvodnju energije, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, koja ne potiče učinkovito korištenje vode niti uspostavlja mehanizme očuvanja i zaštite javnog vodnog područja i čiji iznos nije ni u kakvom odnosu s mogućnošću nanošenja štete javnom vodnom području te se jedino i isključivo temelji na sposobnosti proizvođača da ostvaruju prihode?
2. Je li usklađen s načelom nediskriminacije gospodarskih subjekata iz članka 3. stavka 1. Direktive 2009/72/EZ od 13. srpnja o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije ⁽²⁾, namet poput naknade za hidroelektričnu energiju o kojoj je riječ u glavnom postupku i čiji su obveznici isključivo proizvođači hidroelektrične energije koji djeluju u slivovima koje zajednički dijeli više autonomnih zajednica, ali ne i proizvođači koncesionari u slivovima koji se nalaze na području jedne autonomne zajednice, te proizvođači koji upotrebljavaju hidroelektričnu tehnologiju, ali ne i proizvođači energije koji upotrebljavaju druge tehnologije?
3. Treba li članak 107. stavak 1. UFEU-a tumačiti na način da čini zabranjenu državnu potporu nenametanje naknade za hidroelektričnu energiju proizvođačima električne energije koji djeluju u slivovima koji se nalaze na području jedne autonomne zajednice i ostalim subjektima koji upotrebljavaju vodu [za potrošnju], pri čemu se naknada plaća samo za korištenje namijenjeno proizvodnji električne energije?

⁽¹⁾ Direktiva 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike (SL 2000., L 327, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 1., str. 48.)

⁽²⁾ Direktiva 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ (SL 2009., L 211, str. 55.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 29.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. veljače 2018. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) – José Manuel Burgos Pérez i María del Amor Guinea Bueno protiv Administración General del Estado

(Predmet C-110/18)

(2018/C 161/33)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: José Manuel Burgos Pérez i María del Amor Guinea Bueno

Tuženik: Administración General del Estado

Prethodna pitanja

1. Treba li načelo „onečišćivač plaća” iz članka 191. stavka 2. UFEU-a i članka 9. stavka 1. Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, od 23. listopada, u kojem je utvrđeno načelo povrata troškova za vodne usluge i primjerena gospodarska ravnoteža korištenja voda, tumačiti na način da mu se protivi uspostava naknade za korištenje kopnenih voda za proizvodnju energije, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, koja ne potiče učinkovito korištenje vode niti uspostavlja mehanizme očuvanja i zaštite javnog vodnog područja i čiji iznos nije ni u kakvom odnosu s mogućnošću nanošenja štete javnom vodnom području te se jedino i isključivo temelji na sposobnosti proizvođača da ostvaruju prihode?
2. Je li usklađen s načelom nediskriminacije gospodarskih subjekata iz članka 3. stavka 1. Direktive 2009/72/EZ od 13. srpnja o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije ⁽²⁾, doprinos poput naknade za hidroelektričnu energiju o kojoj je riječ u glavnom postupku i čiji su obveznici isključivo proizvođači hidroelektrične energije koji djeluju u slivovima koje zajednički dijeli više autonomnih zajednica, ali ne i proizvođači koncesionari u slivovima koji se nalaze na području jedne autonomne zajednice, te proizvođači koji upotrebljavaju hidroelektričnu tehnologiju, ali ne i proizvođači energije koji upotrebljavaju druge tehnologije?
3. Treba li članak 107. stavak 1. UFEU-a tumačiti na način da čini zabranjenu državnu potporu nametanje naknade za hidroelektričnu energiju poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku proizvođačima električne energije koji djeluju u slivovima koje zajednički dijeli više autonomnih zajednica uvođenjem asimetričnog sustava opterećenja u području iste tehnologije ovisno o tome gdje je smješteno postrojenje, pri čemu se ta naknada usto ne nameće proizvođačima energije iz drugih izvora?

⁽¹⁾ Direktiva 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike (SL 2000., L 327, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 1., str. 48.)

⁽²⁾ Direktiva 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ (SL 2009., L 211, str. 55.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 29.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. veljače 2018. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) – Endesa Generación S.A. protiv Administración General del Estado

(Predmet C-111/18)

(2018/C 161/34)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Endesa Generación S.A.

Tuženik: Administración General del Estado

Prethodna pitanja

1. Treba li načelo „onečišćivač plaća” iz članka 191. stavka 2. UFEU-a i članak 9. stavak 1. Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, od 23. listopada, u kojem je utvrđeno načelo povrata troškova za vodne usluge i primjerena gospodarska ravnoteža korištenja voda, tumačiti na način da im se protivi uspostava naknade za korištenje kopnenih voda za proizvodnju energije, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, koja ne potiče učinkovito korištenje vode niti uspostavlja mehanizme očuvanja i zaštite javnog vodnog područja i čiji iznos nije ni u kakvom odnosu s mogućnošću nanošenja štete javnom vodnom području te se jedino i isključivo temelji na sposobnosti proizvođača da ostvaruju prihode?
2. Je li usklađen s načelom nediskriminacije gospodarskih subjekata iz članka 3. stavka 1. Direktive 2009/72/EZ od 13. srpnja o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije ⁽²⁾, doprinos poput naknade za hidroelektričnu energiju o kojoj je riječ u glavnom postupku i čiji su obveznici isključivo proizvođači hidroelektrične energije koji djeluju u slivovima koje zajednički dijeli više autonomnih zajednica, ali ne i proizvođači koncesionari u slivovima koji se nalaze na području jedne autonomne zajednice, te proizvođači koji upotrebljavaju hidroelektričnu tehnologiju, ali ne i proizvođači energije koji upotrebljavaju druge tehnologije?
3. Treba li članak 107. stavak 1. UFEU-a tumačiti na način da čini zabranjenu državnu potporu nametanje naknade za hidroelektričnu energiju poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku proizvođačima električne energije koji djeluju u slivovima koje zajednički dijeli više autonomnih zajednica uvođenjem asimetričnog sustava opterećenja u području iste tehnologije ovisno o tome gdje je smješteno postrojenje, pri čemu se ta naknada usto ne nameće proizvođačima energije iz drugih izvora?

⁽¹⁾ Direktiva 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike (SL 2000., L 327, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 1., str. 48.)

⁽²⁾ Direktiva 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ (SL 2009., L 211, str. 55.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 29.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. veljače 2018. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) –
Asociación de Productores de Energías Renovables (APPA) protiv Administración General del Estado**

(Predmet C-112/18)

(2018/C 161/35)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Asociación de Productores de Energías Renovables (APPA)

Tuženik: Administración General del Estado

Prethodna pitanja

1. Treba li načelo „onečišćivač plaća” iz članka 191. stavka 2. UFEU-a i članak 9. stavak 1. Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, od 23. listopada, u kojem je utvrđeno načelo povrata troškova za vodne usluge i primjerena gospodarska ravnoteža korištenja voda, tumačiti na način da im se protivi uspostava naknade za korištenje kopnenih voda za proizvodnju energije, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, koja ne potiče učinkovito korištenje vode niti uspostavlja mehanizme očuvanja i zaštite javnog vodnog područja i čiji iznos nije ni u kakvom odnosu s mogućnošću nanošenja štete javnom vodnom području te se jedino i isključivo temelji na sposobnosti proizvođača da ostvaruju prihode?

2. Je li usklađen s načelom nediskriminacije gospodarskih subjekata iz članka 3. stavka 1. Direktive 2009/72/EZ od 13. srpnja o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije ⁽²⁾, doprinos poput naknade za hidroelektričnu energiju o kojoj je riječ u glavnom postupku i čiji su obveznici isključivo proizvođači hidroelektrične energije koji djeluju u slivovima koje zajednički dijeli više autonomnih zajednica, ali ne i proizvođači koncesionari u slivovima koji se nalaze na području jedne autonomne zajednice, te proizvođači koji upotrebljavaju hidroelektričnu tehnologiju, ali ne i proizvođači energije koji upotrebljavaju druge tehnologije?
3. Treba li članak 107. stavak 1. UFEU-a tumačiti na način da čini zabranjenu državnu potporu nametanje naknade za hidroelektričnu energiju poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku proizvođačima električne energije koji djeluju u slivovima koje zajednički dijeli više autonomnih zajednica uvođenjem asimetričnog sustava opterećenja u području iste tehnologije ovisno o tome gdje je smješteno postrojenje, pri čemu se ta naknada usto ne nameće proizvođačima energije iz drugih izvora?

⁽¹⁾ Direktiva 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike (SL 2000., L 327, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 1., str. 48.)

⁽²⁾ Direktiva 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ (SL 2009., L 211, str. 55.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 29.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. veljače 2018. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) – Parc del Segre S.A i drugi protiv Administración General del Estado

(Predmet C-113/18)

(2018/C 161/36)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Parc del Segre S.A., Electra Irache S.L., Genhidro Generación Hidroeléctrica S.L., Hicenor, S.L., Hidroeléctrica Carrascosa, S.L., Hidroeléctrica del Carrión, S.L., Hidroeléctrica del Pisuerga, S.L., Hidroeléctrica Santa Marta, S.L., Hyanor, S.L. i Promotora del Rec dels Quatre Pobles, S.A.

Tuženik: Administración General del Estado

Prethodna pitanja

1. Treba li načelo „onečišćivač plaća” iz članka 191. stavka 2. UFEU-a i članak 9. stavak 1. Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, od 23. listopada, u kojem je utvrđeno načelo povrata troškova za vodne usluge i primjerena gospodarska ravnoteža korištenja voda, tumačiti na način da im se protivi uspostava naknade za korištenje kopnenih voda za proizvodnju energije, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, koja ne potiče učinkovito korištenje vode niti uspostavlja mehanizme očuvanja i zaštite javnog vodnog područja i čiji iznos nije ni u kakvom odnosu s mogućnošću nanošenja štete javnom vodnom području te se jedino i isključivo temelji na sposobnosti proizvođača da ostvaruju prihode?
2. Je li usklađen s načelom nediskriminacije gospodarskih subjekata iz članka 3. stavka 1. Direktive 2009/72/EZ od 13. srpnja o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije ⁽²⁾, doprinos poput naknade za hidroelektričnu energiju o kojoj je riječ u glavnom postupku i čiji su obveznici isključivo proizvođači hidroelektrične energije koji djeluju u slivovima koje zajednički dijeli više autonomnih zajednica, ali ne i proizvođači koncesionari u slivovima koji se nalaze na području jedne autonomne zajednice, te proizvođači koji upotrebljavaju hidroelektričnu tehnologiju, ali ne i proizvođači energije koji upotrebljavaju druge tehnologije?

3. Treba li članak 107. stavak 1. UFEU-a tumačiti na način da čini zabranjenu državnu potporu nametanje naknade za hidroelektričnu energiju poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku proizvođačima električne energije koji djeluju u slivovima koje zajednički dijeli više autonomnih zajednica uvođenjem asimetričnog sustava opterećenja u području iste tehnologije ovisno o tome gdje je smješteno postrojenje, pri čemu se ta naknada usto ne nameće proizvođačima energije iz drugih izvora?

⁽¹⁾ Direktiva 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike (SL 2000., L 327, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 1., str. 48.)

⁽²⁾ Direktiva 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ (SL 2009., L 211, str. 55.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 29.)

Žalba koju je 14. veljače 2018. podnio PGNiG Supply & Trading GmbH protiv rješenja Općeg suda (prvo vijeće) od 14. prosinca 2017. u predmetu T-849/16, PGNiG Supply & Trading GmbH protiv Europske komisije

(Predmet C-117/18 P)

(2018/C 161/37)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Žalitelj: PGNiG Supply & Trading GmbH (zastupnik: M. Jeżewski, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijano rješenje Općeg suda od 14. prosinca 2017. kojim se tužba društva PGNiG Supply & Trading GmbH u postupku T-849/16 proglašava nedopuštenom;
- odluči o dopuštenosti i proglasi dopuštenom tužbu za poništenje društva PGNiG Supply & Trading u postupku T-849/16, na temelju članka 263., UFEU-a, u vezi s Odlukom Komisije C(2016)6950 final od 28. listopada 2016. o izmjeni uvjeta za izuzeće plinovoda OPAL, odobrenih na temelju Direktive 2003/55/EZ, od pravila koja se odnose na pristup treće strane i regulaciju tarifa.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Opći sud povrijedio je članak 263. četvrti stavak UFEU-a jer je pogrešno utvrdio da se Odluka Europske komisije iz 2016. ne odnosi na žalitelja ni izravno ni pojedinačno i ne predstavlja regulatorni akt, a ta je pogreška proizašla iz pogrešnog tumačenja karaktera i učinaka novog regulatornog izuzeća iz 2016., pri čemu je povrijedio i članak 36. stavak 1. točke (a) do (e) Direktive o prirodnom plinu jer nije primijenio uvjete za izuzeće za „novu plinsku infrastrukturu” i njihovo ispunjenje nije ocijenio tako da bi se u dovoljnom stupnju omogućilo donošenje odluke o karakteru i statusu izuzeća uvedenog na temelju Odluke Komisije iz 2016. i novog regulatornog izuzeća iz 2016., jer na Odluku Komisije iz 2016., kojom je izmijenjen opseg regulatornog izuzeća iz 2009., nije primijenio članak 36. stavak 1. navedene direktive. Tim žalbenim razlogom žalitelj tvrdi da Opći sud nije ocijenio karakter novog regulatornog izuzeća, što ga je navelo na pogrešnu ocjenu učinaka odluke Komisije na žalitelja.

Opći je sud pogrešno protumačio članak 263. UFEU-a, smatrajući da se Odluka Europske komisije na žalitelja ne odnosi izravno. U okviru tog žalbenog razloga, žalitelj tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku u ocjeni utvrdivši da se Odluka Komisije ne odnosi izravno na žalitelja. Pristup Općeg suda nije u skladu s postojećom sudskom praksom da se odluke Europske komisije odnose izravno na osobe koje nisu nacionalna regulatorna tijela, odnosno tijela koja nisu adresati tih odluka.

Opći je sud pogrešno protumačio članak 263. UFEU-a, smatrajući da se Odluka Europske komisije na žalitelja ne odnosi pojedinačno. U okviru tog žalbenog razloga, žalitelj tvrdi da mu njegov položaj na tržištu u ovom slučaju omogućava individualizaciju u smislu sudske prakse o dopuštenosti tužbi.

Opći je sud pogrešno protumačio članak 263. četvrti stavak *in fine* UFEU-a, smatrajući da pobijana odluka nije regulatorni akt. U okviru tog žalbenog razloga, žalitelj tvrdi da ta odluka ima karakter regulatornog akta.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. veljače 2018. uputila Audiencia Nacional (Španjolska) –
Teléfono Móviles España S.A.U. protiv Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)**

(Predmet C-119/18)

(2018/C 161/38)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Telefónica Móviles España S.A.U.

Tuženik: Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Prethodna pitanja

1. Može li se članak 6. stavak 1. Direktive 2002/20/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o ovlaštenju u području elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga⁽¹⁾ tumačiti na način da država članica telekomunikacijskim operatorima može nametnuti plaćanje godišnjeg novčanog doprinosa poput onoga iz članka 5. Ley 8/2009, de 28 de agosto, de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española (Zakon br. 8/2009 od 28. kolovoza o financiranju španjolske radiotelevizije), radi sudjelovanja u financiranju [španjolske radiotelevizije], uzimajući u obzir pozitivan učinak novog uređenja televizijskog i audiovizualnog sektora na telekomunikacijski sektor, osobito zbog širenja fiksne i mobilne širokopojasne usluge i ukidanja oglašavanja i odustajanja od plaćenog sadržaja ili uvjetnog pristupa [španjolskoj radioteleviziji], s obzirom na sljedeće okolnosti:

— tim novim uređenjem nije opravdano niti je u predmetnom razdoblju dokazano postojanje izravnog ili neizravnog pozitivnog učinka na spomenute operatore,

— taj je doprinos utvrđen na 0,9 % bruto prihoda poslovanja naplaćenih u predmetnoj godini te se ne [obračunava] na temelju prihoda ostvarenih od pružanja audiovizualnih usluga i usluga oglašavanja ni povećanja potonjih prihoda ili dobiti ostvarene obavljanjem te djelatnosti. I to uzimajući u obzir da je navedeni doprinos davanje predviđeno člankom 5. Zakona br. 8/2009, u njegovoj izvornoj verziji, i da možda nije opravdano u odnosu na audiovizualnu uslugu o kojoj je riječ, pri čemu je navedena odredba osnova za odbijanje tužiteljeva zahtjeva za povrat nepropisno plaćenih iznosa i ispravak porezne prijave u okviru pobijane odluke u predmetnom upravnom postupku?

2. Je li navedeni doprinos nametnut telekomunikacijskim operatorima koji djeluju u Španjolskoj na području većem od jedne autonomne zajednice, s obzirom na gore naveden način izračuna iz članka 5. Zakona br. 8/2009, proporcionalan u smislu članka 6. stavka 1. Direktive 2002/20/EZ?

3. Je li navedeni doprinos nametnut člankom 5. Ley 8/2009, de 28 de agosto, de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española (Zakon br. 8/2009 od 28. kolovoza o financiranju španjolske radiotelevizije), transparentan u smislu članka 6. stavka 1. Direktive 2002/20/EZ i njezina priloga, ako nije poznata konkretna djelatnost koju obavlja [španjolska radiotelevizija] kao univerzalnu uslugu ili javnu uslugu?

(¹) SL 2002., L 108, str. 21. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku poglavlje 3., svezak 18., str. 9.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. veljače 2018. uputila Audiencia Nacional (Španjolska) –
Orange España S.A.U. protiv Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)**

(Predmet C-120/18)

(2018/C 161/39)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Orange España S.A.U.

Tuženik: Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Prethodna pitanja

1. Može li se članak 6. stavak 1. Direktive 2002/20/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o ovlaštenju u području elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (¹) tumačiti na način da država članica telekomunikacijskim operatorima može nametnuti plaćanje godišnjeg novčanog doprinosa poput onoga iz članka 5. Ley 8/2009, de 28 de agosto, de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española (Zakon br. 8/2009 od 28. kolovoza o financiranju španjolske radiotelevizije), radi sudjelovanja u financiranju [španjolske radiotelevizije], uzimajući u obzir pozitivan učinak novog uređenja televizijskog i audiovizualnog sektora na telekomunikacijski sektor, osobito zbog širenja fiksne i mobilne širokopojasne usluge i ukidanja oglašavanja i odustajanja od plaćenog sadržaja ili uvjetnog pristupa [španjolskoj radioteleviziji], s obzirom na sljedeće okolnosti:

- tim novim uređenjem nije opravdano niti je u predmetnom razdoblju dokazano postojanje izravnog ili neizravnog pozitivnog učinka na spomenute operatore,
- taj je doprinos utvrđen na 0,9 % bruto prihoda poslovanja naplaćenih u predmetnoj godini te se ne [obračunava] na temelju prihoda ostvarenih od pružanja audiovizualnih usluga i usluga oglašavanja ni povećanja potonjih prihoda ili dobiti ostvarene obavljanjem te djelatnosti. I to uzimajući u obzir da je navedeni doprinos davanje predviđeno člankom 5. Zakona br. 8/2009, u njegovoj izvornoj verziji, i da možda nije opravdano u odnosu na audiovizualnu uslugu o kojoj je riječ, pri čemu je navedena odredba osnova za odbijanje jednog od tužiteljevih zahtjeva za povrat nepropisno plaćenih iznosa i ispravak porezne prijave u okviru pobijane odluke u predmetnom upravnom postupku?

2. Je li navedeni doprinos nametnut telekomunikacijskim operatorima koji djeluju u Španjolskoj na području većem od jedne autonomne zajednice, s obzirom na gore naveden način izračuna iz članka 5. Zakona br. 8/2009, proporcionalan u smislu članka 6. stavka 1. Direktive 2002/20/EZ?

3. Je li navedeni doprinos nametnut člancima 5. i 6. Ley 8/2009, de 28 de agosto, de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española (Zakon br. 8/2009 od 28. kolovoza o financiranju španjolske radiotelevizije), transparentan u smislu članka 6. stavka 1. Direktive 2002/20/EZ i njezina priloga, ako nije poznata konkretna djelatnost koju obavlja [španjolska radiotelevizija] kao univerzalnu uslugu ili javnu uslugu?

⁽¹⁾ SL 2002., L 108, str. 21. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku poglavlje 3., svezak 18., str. 9.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. veljače 2018. uputila Audiencia Nacional (Španjolska) –
Vodafone España S.A.U. protiv Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)**

(Predmet C-121/18)

(2018/C 161/40)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Vodafone España S.A.U.

Tuženik: Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Prethodna pitanja

1. Može li se članak 6. stavak 1. Direktive 2002/20/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o ovlaštenju u području elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga ⁽¹⁾, tumačiti na način da država članica telekomunikacijskim operatorima može nametnuti plaćanje godišnjeg novčanog doprinosa poput onoga iz članka 5. Ley 8/2009, de 28 de agosto, de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española (Zakon br. 8/2009 od 28. kolovoza o financiranju španjolske radiotelevizije), radi sudjelovanja u financiranju [španjolske radiotelevizije], uzimajući u obzir pozitivan učinak novog uređenja televizijskog i audiovizualnog sektora na telekomunikacijski sektor, osobito zbog širenja fiksne i mobilne širokopojasne usluge i ukidanja oglašavanja i odustajanja od plaćenog sadržaja ili uvjetnog pristupa [španjolskoj radioteleviziji], s obzirom na sljedeće okolnosti:

- tim novim uređenjem nije opravdano niti je u predmetnom razdoblju dokazano postojanje izravnog ili neizravnog pozitivnog učinka na spomenute operatore,
- taj je doprinos utvrđen na 0,9 % bruto prihoda poslovanja naplaćenih u predmetnoj godini te se ne [obračunava] na temelju prihoda ostvarenih od pružanja audiovizualnih usluga i usluga oglašavanja ni povećanja potonjih prihoda ili dobiti ostvarene obavljanjem te djelatnosti. I to uzimajući u obzir da je navedeni doprinos davanje predviđeno člankom 5. Zakona br. 8/2009, u njegovoj izvornoj verziji, i da možda nije opravdano u odnosu na audiovizualnu uslugu o kojoj je riječ, pri čemu je navedena odredba osnova za odbijanje tužiteljeva zahtjeva za povrat nepropisno plaćenih iznosa i ispravak porezne prijave u okviru pobijane odluke u predmetnom upravnom postupku?

2. Je li navedeni doprinos nametnut telekomunikacijskim operatorima koji djeluju u Španjolskoj na području većem od jedne autonomne zajednice, s obzirom na gore naveden način izračuna iz članka 5. Zakona br. 8/2009, proporcionalan u smislu članka 6. stavka 1. Direktive 2002/20/EZ?

3. Je li navedeni doprinos nametnut člankom 5. Ley 8/2009, de 28 de agosto, de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española (Zakon br. 8/2009 od 28. kolovoza o financiranju španjolske radiotelevizije), transparentan u smislu članka 6. stavka 1. Direktive 2002/20/EZ i njezina priloga, ako nije poznata konkretna djelatnost koju obavlja [španjolska radiotelevizija] kao univerzalnu uslugu ili javnu uslugu?

(¹) SL 2002., L 108, str. 21. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku poglavlje 3., svezak 18., str. 9.)

Žalba koju je 15. veljače 2018. podnio HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 13. prosinca 2017. u predmetu T-692/15, HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH protiv Vijeća Europske unije

(Predmet C-123/18 P)

(2018/C 161/41)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (zastupnik: M. Schlingmann, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije, Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

u cijelosti ukine presudu Općeg suda (treće vijeće) od 13. prosinca 2017. u predmetu T-692/15 HTTS Trade Trust & Shipping GmbH protiv Vijeća Europske unije, koje podupire Europska komisija,

i Vijeće osudi:

1. na plaćanje žalitelju naknade štete u visini od 2 516 221,50 eura za imovinsku i neimovinsku štetu zbog uvrštavanja žalitelja na popis osoba, organizacija i subjekata u Prilogu V. Uredbi (EZ) br. 423/2007 (¹) i u Prilogu VIII. Uredbi (EU) br. 961/2010 (²);
2. na plaćanje žalitelju zateznih kamata prema kamatnoj stopi koju je Europska središnja banka utvrdila za glavne operacije refinanciranja, uvećano za 2 postotna boda, od 17. listopada 2015. do potpunog plaćanja iznosa navedenog pod 1.;
3. na snošenje troškova postupka, a osobito žaliteljevih troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj svoju žalbu temelji na tome da je Opći sud povrijedio pravo Unije.

Konkretno, ističe sljedeće povrede prava Unije:

- Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava jer je odabrao pogrešan trenutak ocjenjivanja, s obzirom na to da je uzeo u obzir okolnosti i informacije u korist Vijeća koje je ono iznijelo tek nakon donošenja nezakonitih mjera, a dijelom tek u žalbenom postupku.
- Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava jer je utvrdio da postoje indicije koje čine barem vjerojatnim da je žalitelj „u vlasništvu ili pod kontrolom drugog subjekta [ovdje: IRISL-a]”. Konkretno, Opći sud primijenio je pogrešan kriterij ocjenjivanja, pogrešno je uključio informacije Vijeća koje ono u trenutku ocjenjivanja uopće nije imalo, nije utvrdio stupanj (navodnog) upravljanja ili intenzitet nadzora i pogrešno je ocijenio indicije.

- Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava jer je pretpostavio da je Uredba br. 668/2010 ⁽³⁾ zakonita u odnosu na tužitelja.
- Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava jer je pretpostavio da nedovoljno obrazloženo mjeru donesenih protiv žalitelja u načelu ne može dovesti do odgovornosti EU-a te počinio pogrešku koja se tiče prava jer je propustio ispitati povredu prava na djelotvornu sudsku zaštitu.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 423/2007 od 19. travnja 2007. o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL 2007., L 103, str. 1.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 961/2010 od 25. listopada 2010. o mjerama ograničavanja protiv Irana i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 423/2007 (SL 2010., L 281, str. 1.)

⁽³⁾ Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 668/2010 od 26. srpnja 2010. o provedbi članka 7. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 423/2007 o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL 2010., L 195, str. 25.)

**Žalba koju je 15. veljače 2018. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (prvo vijeće)
od 5. prosinca 2017. u predmetu T-728/16, Tuerck protiv Komisije**

(Predmet C-132/18 P)

(2018/C 161/42)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: G. Gattinara, B. Mongin, L. Radu Bouyon, agenti)

Druga stranka u postupku: Sabine Tuerck

Žalbeni zahtjevi

- ukinuti presudu Općeg suda (prvo vijeće) od 5. prosinca 2017. u predmetu T-728/16, Tuerck/Komisija
- odbiti prvostupanjsku tužbu
- naložiti drugoj stranci u žalbenom postupku snošenje troškova prvostupanjskog postupka
- naložiti S. Tuerck snošenje troškova ovog postupka

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Kada je riječ o postupcima prijenosa mirovinskih prava nastalih u nacionalnom mirovinskom fondu u mirovinski sustav dužnosnika Europske unije, kako su predviđeni člankom 11. stavkom 2. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju za dužnosnike Europske unije, prvi žalbeni razlog temelji se na povredi koju je Opći sud počinio u odnosu na sudsku praksu koja proizlazi iz Suda *Radek Časta* (presuda od 5. prosinca 2013., C-166/12, t. 24., 28. i 31.) prema kojoj se radnja konverzije kapitalizirane vrijednosti mirovinskih prava stečenih u nacionalnom sustavu u godinama mirovinskog staža koje treba uzeti u obzir u mirovinskom sustavu Unije provodi sukladno pravu Unije. Ta radnja uključuje uzimanje u obzir povećanja vrijednosti kapitala između datuma podnošenja zahtjeva i datuma stvarnog prijenosa predviđenog Pravilnikom. Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava jer je smatrao da Komisija nije imala ovlast provesti odbijanje povećanja kapitalizirane vrijednosti između datuma registracije zahtjeva za prijenos i stvarnog prijenosa kapitalizirane vrijednosti. Presuđujući da Komisija nije imala ovlast za provođenje tih odbijanja, Opći je sud povrijedio članak 11. stavak 2. podstavak 2. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju te je zanemario ovlasti koje taj članak priznaje Komisiji i počinio pogrešku koja se tiče prava.

Drugi žalbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava koja se sastoji od zaključka da se odbijanje povećanja kapitalizirane vrijednosti može provesti po stopi različitoj od one predviđene Pravilnikom i samo na temelju prenosive kapitalizirane vrijednosti. Međutim, povećanje kapitalizirane vrijednosti mora se provesti u skladu s Pravilnikom koji propisuje poštovanje aktuarske ravnoteže i koji u tu svrhu propisuje primjenu stope od 3,1 %. Osim toga, Opći je sud, pozivajući se na „prenosiv” iznos, iako članak 11. stavak 2. Priloga VIII. Pravilniku navodi da se pretvaranje iznosa koji predstavljaju mirovinska prava zainteresirane osobe u broj godina mirovinskog staža mora provesti na temelju stvarnog prijenosa, povrijedio taj propis i zanemario presudu Općeg suda donesenu 13. listopada 2015. po žalbi u predmetu *Komisija/Verile i Gjergij* (T-104/14 P).

Treći žalbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava koja se sastoji od davanja prednosti općim provedbenim odredbama koje je Komisija donijela za provedbu Pravilnika ispred samog Pravilnika koji je u odnosu na njih hijerarhijski viši akt i povredi obveze obrazlaganja. Prvim dijelom trećeg žalbenog razloga, Komisija tvrdi da je Opći sud opće provedbene odredbe tumačio protivno tekstu odredbe Pravilnika koju se tim općim provedbenim odredbama treba provesti te da je proturječio načelu prema kojem Pravilnik, kako ga je Sud tumačio u presudi *Radek Časta*, ne dopušta pretvaranje iznosa koji materijalno ne predstavljaju mirovinska prava u godine mirovinskog staža. Drugim dijelom trećeg žalbenog razloga Komisija tvrdi da je Opći sud povrijedio obvezu obrazlaganja, zato što je kontradiktornim razlozima obrazložio da je nacionalni mirovinski fond dokazao povećanje kapitalizirane vrijednosti između datuma podnošenja zahtjeva i datuma stvarnog prijenosa.

Četvrti žalbeni razlog temelji se na očitoj pogrešci u ocjeni i povredi obveze obrazlaganja zbog toga što je Opći sud utvrdio stjecanje bez osnove do kojeg nije došlo. Kao prvo, Opći je sud smatrao da je došlo do stjecanja bez osnove zbog pretvaranja samo dijela kapitalizirane vrijednosti u godine mirovinskog staža, iako je taj prijenos povećan na datum zahtjeva za prijenos a zatim slijedi sustav „fiktivnih” fondova koji se temelji na sustavu kapitalizacije. Drugim dijelom četvrtog žalbenog razloga, Komisija se poziva na povredu obveze obrazlaganja: Opći je sud zaključio da je došlo do stjecanja bez osnove, a da nije obrazložio utemeljenost tog zaključka s obzirom na Komisijin argument prema kojemu je iznos koji prekoračuje primjenu stope od 3,1 % bio vraćen dotičnom dužnosniku.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. veljače 2018. uputio Cour d'appel de Bruxelles (Belgija) –
Skype Communications Sàrl protiv Institut belge des services postaux et des télécommunications
(IBPT)**

(Predmet C-142/18)

(2018/C 161/43)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Bruxelles

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Skype Communications Sàrl

Tuženik: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Prethodna pitanja

1. Treba li definiciju elektroničke komunikacijske usluge, navedenu u članku 2. točki (c) Direktive 2002/21/EZ od 7. ožujka 2002. o zajedničkom regulatornom okviru za elektroničke komunikacijske mreže i usluge⁽¹⁾, kako je izmijenjena, tumačiti na način da glasovnu uslugu putem IP-a koja se nudi preko programa i završava u javnoj komutiranoj telefonskoj mreži prema fiksnom ili mobilnom broju iz nacionalnog plana numeriranja (u obliku E.164) treba kvalificirati kao elektroničku komunikacijsku uslugu, bez obzira na činjenicu da je usluga pristupa internetu preko koje korisnik pristupa navedenoj glasovnoj usluzi putem IP-a već sama po sebi elektronička komunikacijska usluga, ali pružatelj programa nudi tu uslugu uz naknadu i sklapa sporazume s pružateljima telekomunikacijskih usluga koji su propisno ovlašteni za prijenos i prekid poziva u javnoj komutiranoj telefonskoj mreži i koji omogućuju završavanje poziva prema fiksnom ili mobilnom broju iz nacionalnog plana numeriranja?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, ostaje li odgovor isti ako se uzme u obzir činjenica da je opcija programa koja omogućuje govorni poziv samo njegova opcija i da se programom moguće koristiti i bez nje?
3. U slučaju potvrdnih odgovora na prva dva pitanja, ostaje li odgovor na prvo pitanje isti ako se uzme u obzir činjenica da pružatelj usluge u svojim općim uvjetima predviđa da ne preuzima nikakvu odgovornost u odnosu na krajnjeg klijenta u pogledu prijenosa signala?
4. U slučaju potvrdnih odgovora na prva tri pitanja, ostaje li odgovor na prvo pitanje isti ako se uzme u obzir činjenica da pružena usluga također odgovara definiciji „usluge informacijskog društva“?

⁽¹⁾ Direktiva 2002/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o zajedničkom regulatornom okviru za elektroničke komunikacijske mreže i usluge (Okvirna direktiva) (SL 2002., L 108, str. 33.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 49., str. 25.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. veljače 2018. uputio Conseil d'État (Francuska) – Regards
Photographiques SARL protiv Ministre de l'Action et des Comptes publics**

(Predmet C-145/18)

(2018/C 161/44)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Regards Photographiques SARL

Tuženik: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Prethodna pitanja

- Treba li odredbe članaka 103. i 311. Direktive 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. ⁽¹⁾ kao i točke 7. njezina Priloga IX. dijela A. tumačiti na način da se njima samo nalaže da fotografije snimi njihov autor, da ih on otisne ili da se to učini pod njegovim nadzorom, da ih potpiše i ograniči na trideset kopija, a da su uključene sve veličine i podloge, kako bi mogao imati pravo na sniženu stopu poreza na dodanu vrijednost?
- U slučaju pozitivnog odgovora na prvo pitanje, je li unatoč tome državama članicama dopušteno da u pogledu fotografija koje usto nisu umjetničke isključi pravo na sniženu stopu poreza na dodanu vrijednost?
- U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje, kojim drugim uvjetima trebaju udovoljavati fotografije kako bi se na njih mogla primjenjivati snižena stopa poreza na dodanu vrijednost? Osobito, moraju li one biti umjetničke?
- Treba li te uvjete unutar Europske unije ujednačeno tumačiti ili oni upućuju na pravo svake države članice, osobito u području intelektualnog vlasništva?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenog 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1. str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. veljače 2018. uputio Tribunal da Relação de Lisboa (Portugal) – Agostinho da Silva Martins protiv Dekra Claims Services Portugal SA

(Predmet C-149/18)

(2018/C 161/45)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal da Relação de Lisboa

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Agostinho da Silva Martins

Druga stranka u postupku: Dekra Claims Services Portugal SA

Prethodna pitanja

- (a) Treba li sustav koji je na snazi u Portugalu primijeniti kao prevladavajuću obvezujuću odredbu u smislu članka 16. Uredbe Rim II ⁽¹⁾?
- (b) Predstavlja li navedena odredba odredbu prava Unije kojom se uređuje sukob zakona u smislu članka 27. Uredbe Rim II?
- (c) S obzirom na članak 28. Direktive 2009/103/EZ ⁽²⁾, treba li smatrati da se zastara propisana člankom 498. stavkom 3. portugalskog Građanskog zakonika primjenjuje u slučaju kada je portugalski državljanin žrtva prometne nezgode u Španjolskoj?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 864/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o pravu koje se primjenjuje na izvanugovorne obveze („Rim II“) (SL 2007., L 199, str. 40.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str. 73.)

⁽²⁾ Direktiva 2009/103/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti (SL 2009., L 263, str. 11.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 7., str. 114.)

Žalba koju je 23. veljače 2018. podnio Crédit mutuel Arkéa protiv presude Općeg suda (drugo prošireno vijeće) od 13. prosinca 2017. u predmetu T-712/15, Crédit mutuel Arkéa protiv Europske središnje banke

(Predmet C-152/18 P)

(2018/C 161/46)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Crédit mutuel Arkéa (zastupnik: H. Savoie, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Europska središnja banka, Europska komisija

Zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu od 13. prosinca 2017. (T-712/15), kojom je Opći sud odbio zahtjev grupe Crédit mutuel Arkéa za poništenje Odluke Europske središnje banke od dana 5. listopada 2015. (ECB/SSM/2015 – 9695000CG7B84NLR5984/28) kojom su utvrđeni bonitetni zahtjevi za grupu Crédit mutuel

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog žalbi žalitelj navodi dva žalbena razloga, koja se temelje na:

- pogrešci koja se tiče prava, jer je Opći sud presudio da članak 2. stavak 21. točka (c) Okvirne uredbe o SSM-u omogućava ESB-u da uspostavi konsolidirani bonitetni nadzor nad institucijama povezanim sa središnjim tijelom iako ono nema svojstvo kreditne institucije;
- pogrešci u pravnoj kvalifikaciji činjenica, jer je Opći sud presudio da je Crédit mutuel grupa koja podliježe bonitetnom nadzoru s obzirom na to da udovoljava kriterijima iz članka 10. stavka 1. Uredbe br. 575/2013 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 13., str. 3.)

Žalba koju je 23. veljače 2018. podnio Crédit mutuel Arkéa protiv presude Općeg suda (drugo prošireno vijeće) od 13. prosinca 2017. u predmetu T-52/16, Crédit mutuel Arkéa protiv Europske središnje banke

(Predmet C-153/18 P)

(2018/C 161/47)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Crédit mutuel Arkéa (zastupnik: H. Savoie, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Europska središnja banka, Europska komisija

Zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu od 13. prosinca 2017. (T-52/16) kojom je Opći sud odbio zahtjev grupe Crédit mutuel Arkéa za poništenje Odluke Europske središnje banke od dana 4. prosinca 2015. (ECB/SSM/2015 – 9695000CG7B84NLR5984/28) kojom su utvrđeni bonitetni zahtjevi za grupu Crédit mutuel

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog žalbi žalitelj navodi dva žalbena razloga, koja se temelje na:

- pogrešci koja se tiče prava, jer je Opći sud presudio da članak 2. stavak 21. točka (c) Okvirne uredbe o SSM-u omogućava ESB-u da uspostavi konsolidirani bonitetni nadzor nad institucijama povezanim sa središnjim tijelom iako ono nema svojstvo kreditne institucije;
- pogrešci u pravnoj kvalifikaciji činjenica, jer je Opći sud presudio da je Crédit mutuel grupa koja podliježe bonitetnom nadzoru s obzirom na to da udovoljava kriterijima iz članka 10. stavka 1. Uredbe br. 575/2013 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 13., str. 3.)

Tužba podnesena 16. ožujka 2018. – Ilmārs Rimšēvičs protiv Republike Latvije**(Predmet C-202/18)**

(2018/C 161/48)

Jezik postupka: latvijski

Stranke

Tužitelj: Ilmārs Rimšēvičs (zastupnici: S. Vārpiņš, I. Pazare, M. Kvēps, odvjetnici)

Tuženik: Republika Latvija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- proglasi nezakonitost njegova razrješenja s dužnosti guvernera Banke Latvije, koje je provedeno odlukom Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojsa (Ured za suzbijanje i borbu protiv korupcije) od 19. veljače 2018. o primjeni sigurnosnih mjera, koju je taj ured donio u ime Republike Latvije;
- proglasi nezakonitost sigurnosne mjere zabrane obavljanja određenih poslovnih djelatnosti, kojom je tužitelju zabranjeno obavljanje dužnosti guvernera Banke Latvije i ostvarivanje prava koja mu pripadaju, a koja je određena odlukom Ureda za suzbijanje i borbu protiv korupcije od 19. veljače 2018. o primjeni sigurnosnih mjera, koju je taj ured donio u ime Republike Latvije; i
- proglasi nezakonitost ograničenja u pogledu obavljanja dužnosti člana Upravnog vijeća Europske središnje banke i ostvarivanja prava koja mu s tog naslova pripadaju, a koja su posljedica odluke Ureda za suzbijanje i borbu protiv korupcije od 19. veljače 2018. o primjeni sigurnosnih mjera, koju je taj ured donio u ime Republike Latvije.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

1. Tužitelj pobija zakonitost odluke Ureda za suzbijanje i borbu protiv korupcije (latvijsko državno tijelo zaduženo za istrage, koje je uključeno u sastav izvršne vlasti) od 19. veljače 2018. kojom je razriješen dužnosti guvernera Banke Latvije na neodređeno vrijeme. Odluka o njegovu razrješenju donesena je u ime latvijske države. Razrješenjem s dužnosti guvernera Banke Latvije, tužitelju je *ex officio* prestala dužnost člana Upravnog vijeća Europske središnje banke.
2. Razrješenjem tužitelja počinjene su barem povrede koje se izlažu u nastavku.
3. Kao prvo, razrješenjem tužitelja s dužnosti guvernera Banke Latvije i člana Upravnog vijeća Europske središnje banke povrijeđen je članak 14. stavak 2. Protokola br. 4. Ugovora o funkcioniranju Europske unije o Statutu Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke jer u trenutku njegova razrješenja nije bila ispunjena nijedna od pretpostavki navedenih u tom članku za razrješenje guvernera nacionalnih središnjih banaka (da više ne ispunjava uvjete koji su potrebni za obavljanje dužnosti ili je počinio tešku povredu dužnosti).
4. Kao drugo, razrješenjem tužitelja s dužnosti guvernera Banke Latvije povrijeđen je i članak 22. likumsa „Par Latvijas Banku” (Zakon o Banci Latvije), odnosno pravni akt kojim se provodi Ugovor o funkcioniranju Europske unije. U trenutku donošenja navedene odluke nije bila ispunjena nijedna od pretpostavki navedenih u tom članku za razrješenje guvernera Banke Latvije (na prvom mjestu, ostavka dotične osobe; na drugom mjestu, pretpostavka propisana u članku 14. stavku 2. Statuta Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke koja se odnosi na počinjenje teške povrede dužnosti, u kojem slučaju Parlament može odlučiti o razrješenju guvernera Banke Latvije nakon pravomoćne kondemnatorne presude; na trećem mjestu, druge pretpostavke propisane u navedenom članku 14. stavku 2.). Usto, iako prema navedenom zakonu guvernera Banke Latvije može razriješiti jedino Parlament Republike Latvije, on to nije učinio, nego tijelo Republike Latvije zaduženo za istrage, koje je dio sastava izvršne vlasti.

5. Kao treće, razrješenjem tužitelja s dužnosti guvernera Banke Latvije Ured za suzbijanje i borbu protiv korupcije primijenio je pogrešno tumačenje prava Unije navodeći da tužitelj u Upravnom Vijeću Europske središnje banke nije djelovao neovisno i u interesu Europske središnje banke, nego da je obavljao zadaće guvernera Banke Latvije te je postupao u interesu te banke. Međutim, u članku 13. Ugovora [o Europskoj uniji] propisuje se da je Europska središnja banka institucija Europske unije.

U obavljanju svojih dužnosti dužnosnici institucija Europske unije mogu izvršavati samo one ovlasti koje su previđene propisima Unije te mogu djelovati samo u interesu navedenih institucija. Nacionalnim propisima ne mogu se utvrđivati djelatnosti dužnosnika institucija Europske unije pa se stoga obavljanjem njihovih dužnosti ne mogu izvršavati ovlasti koje su dodijeljene nacionalnim pravnim aktima.

Člankom 130. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, kojim se jamči neovisnost Europske središnje banke, isključena je mogućnost da guverner Banke Latvije prilikom izvršavanja svojih dužnosti člana Upravnog odbora Europske središnje banke nastupa kao predstavnik Banke Latvije odnosno da nastupa (isključivo) u interesu te banke ili Republike Latvije.

Tužba podnesena 3. travnja 2018. – Europska središnja banka protiv Republike Latvije

(Predmet C-238/18)

(2018/C 161/49)

Jezik postupka: latvijski

Stranke

Tužitelj: Europska središnja banka (zastupnici: C. Zilioli, C. Kroppenstedt i K. Kaiser, agenti, D. Sarmiento Ramírez-Escudero, odvjetnik)

Tuženik: Republika Latvija

Tužbeni zahtjev

Europska središnja banka od Suda zahtijeva da:

- u skladu s člankom 24. prvim stavkom Statuta Suda Europske unije i člankom 62. Poslovnika Suda, zatraži od Republike Latvije da dostavi sve relevantne informacije u vezi s istragom u tijeku koju provodi Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs (Ured za suzbijanje i borbu protiv korupcije) protiv guvernera Banke Latvije;
- u skladu s člankom 14. stavkom 2. Statuta Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke, proglasi da je Republika Latvija povrijedila stavak 2. navedene odredbe:
  - jer je guvernera Banke Latvije razriješila dužnosti prije nego što je donesena osuđujuća presuda neovisnog sudskog tijela koje je meritorno razmotrilo predmet,
  - pri čemu, ako to potvrde činjenice koje izloži Republika Latvija, u ovom predmetu ne postoje izvanredne okolnosti koje bi opravdale njegovo razrješenje s dužnosti.
- naloži Republici Latviji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

ESB navodi da je Republika Latvija povrijedila članak 14. stavak 2. Statuta Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke kada je guvernera Banke Latvije razriješila njegove dužnosti primjenom privremene sigurnosne mjere, a da pritom nije raspolagala osuđujućom presudom neovisnog sudskeg tijela koje je meritorno razmotrilo predmet.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 22. ožujka 2018. – De Capitani protiv Parlamenta

(Predmet T-540/15) ⁽¹⁾

(„Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Dokumenti koji se odnose na zakonodavni postupak koji je u tijeku — Trijalozni — Tablice s četiri stupca koje se odnose na Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o Agenciji Europske unije za suradnju i osposobljavanje tijela za provedbu zakona (Europol) i o stavljanju izvan snage odluka 2009/371/PUP i 2005/681/PUP — Djelomično odbijanje pristupa — Tužba za poništenje — Pravni interes — Dopuštenost — Članak 4. stavak 3. prvi podstavak Uredbe br. 1049/2001 — Iznimka koja se odnosi na zaštitu postupka odlučivanja — Nepostojanje opće presumpcije o odbijanju pristupa tablicama s četiri stupca koje su sastavljene u okviru trijaloga”)

(2018/C 161/50)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Emilio De Capitani (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: O. Brouwer, J. Wolfhagen i E. Raedts, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: u početku N. Görlitz, A. Troupiotis i C. Burgos, zatim N. Görlitz, C. Burgos i I. Anagnostopoulou, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Vijeće Europske unije (zastupnici: E. Rebasti, B. Driessen i J.-B. Laignelot, agenti) i Europska komisija (zastupnici: J. Baquero Cruz i F. Clotuche-Duvieusart, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje Odluke Europskog parlamenta A(2015) 4931 od 8. srpnja 2015. kojom je tužitelju odbijen cjelovit pristup dokumentima LIBE-2013-0091-02 i LIBE-2013-0091-03.

Izreka

1. Odluka Europskog parlamenta A(2015) 4931 od 8. srpnja 2015. poništava se u dijelu u kojem je Emiliju De Capitaniju odbijen cjelovit pristup dokumentima LIBE-2013-0091-02 i LIBE-2013-0091-03.
2. Europski parlament snosit će vlastite troškove i troškove E. De Capitanija.
3. Vijeće Europske unije i Europska komisija snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 398, 30. 11. 2015.

Presuda Općeg suda od 22. ožujka 2018. – Stavvytskyi protiv Vijeća(Predmet T-242/16) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Ukrajini — Zamrzavanje financijskih sredstava — Popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuju mjere zamrzavanja financijskih sredstava i gospodarskih izvora — Zadržavanje tužiteljeva imena na popisu — Obveza obrazlaganja — Prigovor nezakonitosti — Proporcionalnost — Pravna osnova — Očita pogreška u ocjeni”)

(2018/C 161/51)

Jezik postupka: engleski

StrankeTužitelj: Edward Stavvytskyi (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: J. Grayston, *solicitor*, P. Gjørtler, G. Pandey i D. Rovetta, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: V. Piessevaux i J.-P. Hix, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: u početku E. Paasivirta i S. Bartelt, a zatim E. Paasivirta i L. Baumgart, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Vijeća (ZVSP) 2016/318 od 4. ožujka 2016. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2016., L 60, str. 76.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2016/311 od 4. ožujka 2016. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2016., L 60, str. 1.) u dijelu u kojem je tužiteljevo ime zadržano na popisu osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuju te mjere ograničavanja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Edward Stavvytskyi snosit će vlastite troškove, kao i troškove Vijeća Europske unije.
3. Europska komisija snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 270, 25. 7. 2016.

Presuda Općeg suda od 20. ožujka 2018. – Šroubárna Ždánice protiv Vijeća(Predmet T-442/16) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za povrat antidampinških pristojbi — Uvoz određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje podrijetlom iz Kine ili poslanih iz Malezije — Uredba (EZ) br. 91/2009 i Provedbena Uredba (EU) br. 723/2011 — Nadležnost nacionalnog suda — Nenadležnost Općeg suda”)

(2018/C 161/52)

Jezik postupka: češki

Stranke

Tužitelj: Šroubárna Ždánice a.s. (Kyjov, Češka Republika) (zastupnik: M. Osladil, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: H. Marcos Fraile i A. Westerhof Löfflerová, agenti, uz asistenciju N. Tuominena, odvjetnik)

Intervenijent u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: T. Maxian Rusche i P. Němečková, agenti)

Predmet

Zahtjev za povrat antidampinskih pristojbi s kamatama koje je tužitelj navodno neopravdano platio češkim carinskim tijelima nakon donošenja Uredbe Vijeća (EZ) br. 91/2009 od 26. siječnja 2009. o uvođenju konačne antidampinske pristojbe na uvoz određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2009., L 29, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 82., str. 72.), Provedbene Uredbe Vijeća (EU) br. 723/2011 od 18. srpnja 2011. o proširenju konačne antidampinske pristojbe uvedene Uredbom (EZ) br. 91/2009 o uvozu određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje podrijetlom iz Narodne Republike Kine na uvoz određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje poslanih iz Malezije, bez obzira na to imaju li deklarirano podrijetlo iz Malezije ili ne (SL 2011., L 194, str. 6.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 118., str. 24.), i Provedbene Uredbe Vijeća (EU) br. 924/2012 od 4. listopada 2012. o izmjeni Uredbe br. 91/2009 (SL 2012., L 275, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 125., str. 3.).

Izreka

1. Tužba se odbacuje zbog nenadležnosti Općeg suda da o njoj odlučuje.
2. Šroubárna Žďánice a.s. će snositi vlastite troškove kao i troškove Vijeća Europske unije.
3. Europska komisija će snositi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 392, 24. 10. 2016.

Presuda Općeg suda od 22. ožujka 2018. – HJ protiv EMA-e

(Predmet T-579/16) ⁽¹⁾

(„Javna služba — Privremeno osoblje — Neproduljenje ugovora na određeno vrijeme — Članak 8. prvi podstavak UZ-a — Prekvalifikacija ugovora na određeno vrijeme u ugovor na neodređeno vrijeme — Očita pogreška u ocjeni — Dužna pažnja — Obveza obrazlaganja — Pravo na saslušanje — Izvješće o ocjenjivanju — Obveza obrazlaganja — Očita pogreška u ocjeni”)

(2018/C 161/53)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: HJ (zastupnici: L. Levi i A. Blot, odvjetnici)

Tuženik: Europska agencija za lijekove (EMA) (zastupnici: F. Cooney i N. Rampal Olmedo, agenti, uz asistenciju A. Duron i D. Waelbroeck, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a kojim se traži, s jedne strane, poništenje izvješća o ocjenjivanju tužitelja koje se odnosi na razdoblje između 16. veljače i 31. prosinca 2014., odluke EMA-e od 1. travnja 2015. da se tužitelju ne produlji ugovor kao članu privremenog osoblja i dvaju odluka od 26. listopada 2015. o odbijanju prigovora tužitelja protiv tih akata kao i, s druge strane, naknada štete koju je tužitelj navodno pretrpio.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *HJ-u se nalaže snošenje troškova.*

⁽¹⁾ SL C 145 od 25. travnja 2016. (predmet prvotno upisan kod Službeničkog suda Europske unije pod brojem F-8/16 i prosljeđen Općem sudu Europske unije 1. rujna 2016.).

Presuda Općeg suda od 20. ožujka 2018. – Argyraki protiv Komisije**(Predmet T-734/16) ⁽¹⁾****(„Javna služba — Dužnosnici — Mirovine — Izračun mirovinskog staža — Uračunavanje razdoblja službe provedenih u svojstvu člana pomoćnog osoblja — Uvjeti — Pravna osnova”)**

(2018/C 161/54)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Vassilia Argyraki (Bruxelles, Belgija) (zastupnik: S. Pappas, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: u početku G. Berscheid, G. Gattinara i A.-C. Simon, zatim G. Berscheid, G. Gattinara i L. Radu Bouyon, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a kojim se traži poništenje odluke Ureda za upravljanje individualnim materijalnim pravima i njihovu isplatu (PMO) Komisije od 29. siječnja 2016. kojom je potonji odbio tužiteljin zahtjev za priznavanje razdoblja službe u kojima je radila kao član pomoćnog osoblja kao razdoblja koja je provela u svojstvu člana privremenog osoblja u okviru izračuna njezinih mirovinskih prava.

Izreka

1. *Poništava se Odluka Ureda za upravljanje individualnim materijalnim pravima i njihovu isplatu (PMO) Europske komisije od 29. siječnja 2016. kojom je potonji odbio zahtjev Vassilije Argyraki za priznavanje razdoblja službe u kojima je radila kao član pomoćnog osoblja kao razdoblja koja je provela u svojstvu člana privremenog osoblja u okviru izračuna njezinih imovinskih prava.*
2. *Komisiji se nalaže snošenje troškova.*

⁽¹⁾ SL C 462, 12. 12. 2016.

Presuda Općeg suda od 22. ožujka 2018. – Safe Skies protiv EUIPO-a – Travel Sentry (TSA LOCK)**(Predmet T-60/17) ⁽¹⁾****„Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije TSA LOCK — Apsolutni razlozi za odbijanje — Razlikovni karakter — Nepostojanje opisnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točke (b), (c) i (g) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točke (b), (c) i (g) Uredbe (EU) 2017/1001)“**

(2018/C 161/55)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Safe Skies LLC (New York, New York, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: V. Schwepler, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: A. Söder, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Travel Sentry, Inc. (Windermere, Florida, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: J. L. Gracia Albero i V. Torelli, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 24. studenoga 2016. (predmet R 233/2016-4) koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društava Safe Skies i Travel Sentry.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Safe Skies LLC nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 104, 3. 4. 2017.**Presuda Općeg suda od 20. ožujka 2018. – Webgarden protiv EUIPO-a (Dating Bracelet)****(Predmet T-272/17) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije Dating Bracelet — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001) — Ranija praksa EUIPO-a — Jednako postupanje — Pravna sigurnost“)**

(2018/C 161/56)

Jezik postupka: mađarski

Stranke

Tužitelj: Webgarden Szolgálató és Kereskedelmi Kft. (Budimpešta, Mađarska) (zastupnik: G. Jambrik, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: P. Sipos, agent)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 1. ožujka 2017. (predmet R 658/2016-5) koja se odnosi na prijavu za registraciju figurativnog znaka Dating Bracelet kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Webgarden Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 231, 17. 7. 2017.

Rješenje Općeg suda od 9. ožujka 2018. – Aurora Group Danmark protiv EUIPO-a – Retail Distribution (PANZER)

(Predmet T-246/16) ⁽¹⁾

„Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Povlačenje zahtjeva za proglašavanje žiga ništavim — Obustava postupka”

(2018/C 161/57)

Jezik postupka: danski

Stranke

Tužitelj: Aurora Group Danmark A/S (Ballerup, Danska) (zastupnik: L. Elmgard Sørensen, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: u početku D. Gaja, a zatim T. Frydendahl i D. Walicka, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Retail Distribution ApS (Hinnerup, Danska) (zastupnik: E. A. Skovbo, odvjetnica)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 3. ožujka 2016. (predmet R 447/2015-1) koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društava Retail Distribution i Aurora Group Danmark.

Izreka

1. Obustavlja se postupak po tužbi.
2. Društvima Aurora Group Danmark A/S i Retail Distribution ApS se nalaže snošenje vlastitih troškova, kao i, svakome od njih, polovice troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

⁽¹⁾ SL C 279, 1. 8. 2016.

Rješenje Općeg suda od 13. ožujka 2018. – Disney Enterprises protiv EUIPO-a – Di Molfetta (DISNEY FROZEN)

(Predmet T-567/17) ⁽¹⁾

„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Povlačenje prijave za registraciju — Obustava postupka”

(2018/C 161/58)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Disney Enterprises, Inc. (Burbank, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: M. Graf, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: E. Markakis i A. Folliard-Monguiral, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Fabio Di Molfetta (Bisceglie, Italija)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. svibnja 2017. (predmet R 2342/2016-5) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između Fabia Di Molfette i društva Disney Enterprises, Inc.

Izreka

1. Postupak se obustavlja.
2. Društvu Disney Enterprises, Inc. nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

⁽¹⁾ SL C 347, 16. 10. 2017.

Rješenje Općeg suda od 8. ožujka 2018. – Comune di Milano protiv Vijeća

(Predmet T-46/18) ⁽¹⁾

(„Ustupanje predmeta”)

(2018/C 161/59)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Comune di Milano (Italija) (zastupnici: F. Sciaudone i M. Condinanzi, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: E. Rebasti, M. Bauer i F. Florindo Gijón, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje odluke Vijeća donesene usporedo s 3579. sastankom, u Vijeću za opće poslove od 20. studenoga 2017. koja se odnosi na odabir novog sjedišta Europske agencije za lijekove (EMA), u dijelu u kojem je određeno da novo sjedište EMA-e bude u Amsterdamu.

Izreka

1. Opći sud ustupa predmet T-46/18 kako bi o tužbi odlučio Sud.
2. O zahtjevima za intervenciju koje su podnijele Kraljevina Nizozemska i Regione Lombardia (Regija Lombardija) odlučit će se naknadno.
3. O troškovima će se odlučiti naknadno.

⁽¹⁾ SL C 94, 13. 3. 2018.

Tužba podnesena 22. veljače 2018. – VI protiv Komisije**(Predmet T-109/18)**

(2018/C 161/60)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: VI (zastupnici: G. Pandey i V. Villante, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- uvodno, po potrebi, proglašiti članak 90. Pravilnika o osoblju nevaljanim i neprimjenjivim u ovom postupku na temelju članka 270. Ugovora o funkcioniranju Europske unije;
- kao prvo, poništi, odluku Europskog ureda za odabir osoblja (EPSO) od 14. studenoga 2017., kojom se odbija tužiteljev prigovor podnesen 13. srpnja 2017., koji uključuje njegov zahtjev za naknadu štete u iznosu od 50 000 eura;
- kao drugo, poništi, EPSO-ovu odluku od 19. travnja 2017. o odbijanju njegovog zahtjeva za preispitivanje odluke povjerenstva za odabir kojom mu se ne dopušta sudjelovanje u sljedećoj fazi natječaja;
- kao treće, poništi, odluku od 6. veljače 2017. na internetskom EPSO računu o neuvrštanju tužitelja u nacrt popisa kandidata odabranih u svrhu natječaja EPSO/AD/323/16;
- kao četvrto, poništi, obavijest o natječaju EPSO/AD/323/16, objavljenu 26. svibnja 2016. i, u cijelosti, nacrt popisa kandidata odabranih za sudjelovanje u tom natječaju;
- tužitelju dodijeli 50 000 eura na ime naknade štete pretrpljene zbog gore navedenih pobijanih odluka i
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni EPSO-a/povjerenstva za odabir koja se ticala tužiteljeva radnog iskustva, uključujući povredu priloga III. predmetnoj obavijesti o natječaju kojom se određuje potrebno radno iskustvo.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 41. Povelje Europske Unije o temeljnim pravima i tužiteljevog prava na saslušanje i, nadalje, povredi obveze obrazlaganja i članka 296. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 1., 2., 3. i 4. Uredbe br. 1/58 ⁽¹⁾, povredi članka 1.d i članka 28. Pravilnika o osoblju te članka 1. stavka 1. točke (f) Priloga III. tom pravilniku i, nadalje, povredi načela jednakog postupanja i nediskriminacije.

⁽¹⁾ Uredba br. 1. od 15. travnja 1958. o određivanju jezika koji se koriste u Europskoj ekonomskoj zajednici (SL 17, str. 385.) (SL, posebno izdanje na engleskom jeziku 1952.-1958. (I), str. 59.)

Tužba podnesena 26. veljače 2018. – Tomasz KawałkoTrofeum protiv EUIPO-a – Ferrero (KINDERPRAMS)

(Predmet T-115/18)

(2018/C 161/61)

Jezik na kojem je tužba podnesena: poljski

Stranke

Tužitelj: Tomasz KawałkoTrofeum (Gdynia, Poljska) (zastupnik: P. Moksa, *radca prawny*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Ferrero SpA (Alba, Italija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „KINDERPRAMS” – prijava za registraciju br. 12 916 961

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. prosinca 2017. u predmetu R 1112/2017-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- preinači pobijanu odluku na način da prihvati prijavu za registraciju žiga KINDERPRAMS;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 2017/1001

Tužba podnesena 1. ožujka 2018. – HMV (Brands) protiv EUIPO-a – Our Price Records (OUR PRICE)

(Predmet T-129/18)

(2018/C 161/62)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: HMV (Brands) Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: M. Hicks, i N. Zweck, *Barristers*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Our Price Records Ltd (London)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig EU-a s verbalnim elementima „OUR PRICE” – prijava za registraciju br. 13 636 998

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. prosinca 2017. U predmetu R 838/2017-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova;
- naloži društvu Our Price Records Limited snošenje troškova (u slučaju njegove intervencije);

I ILI

- u cijelosti usvoji prigovor društva HMV

ILI

- vrati predmet EUIPO-u nakon poništenja pobijane odluke.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 4. Uredbe br. 2017/1001

Tužba podnesena 28. veljače 2018. – LMP Lichttechnik Vertriebs protiv EUIPO-a (LITECRAFT)

(Predmet T-140/18)

(2018/C 161/63)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: LMP Lichttechnik Vertriebs GmbH (Ibbenbüren, Njemačka) (zastupnik: R. Plegge, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „LITECRAFT” – prijava za registraciju br. 15 282 635

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. siječnja 2018. u predmetu R 699/2017-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

— povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe br. 207/2009

Tužba podnesena 1. ožujka 2018. – Société générale protiv ESB-a**(Predmet T-143/18)**

(2018/C 161/64)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Société générale (Pariz, Francuska) (zastupnici: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi i P. Kupka, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi članak 5. odluke ESB-a br. ECB/SSM/2017 – O2RNE8IBXP4R0TD8PU41/174 od 19. prosinca 2017. i članak 3. njezina Priloga A, u dijelu u kojem propisuju mjere koje se poduzimaju u odnosu na neopozive obveze plaćanja koje se odnose na sustave osiguranja depozita ili fondove za sanaciju;
- naloži ESB-u snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na nepostojanju pravne osnove za donošenje pobijane odluke. Prema tužitelju, ESB nije nadležan za nametanje bonitetnog zahtjeva općeg doseg a te nije proveo pojedinačnu i detaljnu ocjenu situacije tužitelja kao što to zahtijevaju primjenjivi propisi.
  2. Drugi tužbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava kojom je zahvaćena pobijana odluka, u dijelu u kojem je ESB pogrešno tumačio propise prava Unije kojima se kreditnim institucijama omogućuje korištenje neopozivim obvezama plaćanja te je, prema tome, tim odredbama oduzeo korisni učinak.
  3. Treći tužbeni razlog temelji se na tome da je pobijana odluka zahvaćena očitom pogreškom u ocjeni rizika koje su navodno izazvale neopozive obveze plaćanja u pogledu članka 16. Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL 2013., L 287, str. 63.).
  4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na pogrešci u obrazloženju, s obzirom na to da se na ESB primjenjuje pojačana obveza obrazlaganja, a pobijana odluka se temelji na nedostatnom obrazloženju.
-

Tužba podnesena 1. ožujka 2018. – Crédit Agricole i dr. protiv ESB-a**(Predmet T-144/18)**

(2018/C 161/65)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelji: Crédit Agricole SA (Montrouge, Francuska) i 69 drugih tužitelja (zastupnici: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi i P. Kupka, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi članak 9. Odluke ESB-a ECB/SSM/2017 – 969500TJ5KRTCJQWXH05/380 od 19. prosinca 2017. i članak 3. njezina Priloga A, u dijelu u kojem se njima propisuju mjere koje treba poduzeti u vezi s neopozivim obvezama plaćanja koje se odnose na sustave osiguranja depozita ili sanacijskih fondova;
- ESB-u naloži plaćanje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu četiri tužbena razloga koji su u bitnome istovjetni ili slični onima istaknutima u predmetu T-143/18, Société générale/ESB.

Tužba podnesena 1. ožujka 2018. – Confédération nationale du Crédit mutuel i dr. protiv ESB-a**(Predmet T-145/18)**

(2018/C 161/66)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelji: Confédération nationale du Crédit mutuel (Pariz, Francuska) i 37 drugih tužitelja (zastupnici: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi i P. Kupka, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi članak 8. Odluke ESB-a br. ECB/SSM/2017 – 9695000CG7B84NLR5984/207 od 19. prosinca 2017., u dijelu u kojem se njime propisuju mjere koje treba poduzeti u pogledu neopozivih obveza plaćanja u vezi sa sustavima osiguranja depozita ili sanacijskih fondova;
- naloži ESB-u snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga koja su u bitnome istovjetna ili slična razlozima navedenima u predmetu T-143/18, Société générale/ESB.

Tužba podnesena 1. ožujka 2018. – BPCE i dr. protiv ESB-a**(Predmet T-146/18)**

(2018/C 161/67)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: BPCE (Pariz, Francuska) i 36 ostalih tužitelja (zastupnici: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi i P. Kupka, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka (ESB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi članak 4. Odluke ESB-a br. ECB/SSM/2017 – 9695005MSX1OYEMGDF46/338 (zajedno s njezinim prilogom) od 19. prosinca 2017. u dijelu u kojem se njime propisuju mjere koje treba poduzeti u pogledu neopozivih obveza plaćanja koje se odnose na sustave osiguranja depozita ili fondove za sanaciju;
- naloži ESB-u snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi tužitelji ističu četiri tužbena razloga koji su uglavnom istovjetni ili slični onima koji su navedeni u okviru predmeta T 143/18, Société générale/ESB.

Tužba podnesena 1. ožujka 2018. – Arkéa Direct Bank i dr. protiv ESB-a**(Predmet T-149/18)**

(2018/C 161/68)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelji: Arkéa Direct Bank (Puteaux, Francuska), Caisse de Bretagne de Crédit Mutuel Agricole (Le Relecq Kerhuon, Francuska), Crédit Mutuel Arkéa (Le Relecq Kerhuon), Crédit foncier et communal d'Alsace et de Lorraine-banque (Strasbourg, Francuska), Fédéral Finance (Le Relecq Kerhuon), Arkéa Home Loans SFH (Brest, Francuska), Arkéa Banking Services (Pariz, Francuska), Arkéa Public Sector SCF (Le Relecq Kerhuon), Arkéa Banque Entreprises et Institutionnels (Le Relecq Kerhuon), Keytrade Bank Luxembourg SA (Luxembourg, Luksemburg) (zastupnici: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi i P. Kupka, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi članak 8. Odluke ESB-a br. ECB/SSM/2017 – 9695000CG7B84NLR5984/207 od 19. prosinca 2017., u dijelu u kojem se njime propisuju mjere koje treba poduzeti u pogledu neopozivih obveza plaćanja u vezi sa sustavima osiguranja depozita ili sanacijskih fondova;
- naloži ESB-u snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga koji su u bitnome istovjetna ili slična onima navedenima u predmetu T-143/18, Société générale/ESB.

Tužba podnesena 1. ožujka 2018. – BNP Paribas protiv ESB-a**(Predmet T-150/18)**

(2018/C 161/69)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* BNP Paribas (Pariz, Francuska) (zastupnici: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi i P. Kupka, odvjetnici)*Tuženik:* Europska središnja banka**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- djelomično poništi članak 9. Odluke ESB-a br. ECB/SSM/2017 – R0MUWSFPU8MPRO8K5P83/248 od 19. prosinca 2017., u dijelu u kojem se njome nalaže smanjenje neopozivih obveza plaćanja preuzetih pri Jedinственном sanacijskom fondu, nacionalnim sanacijskim fondovima i nacionalnim sustavima osiguranja depozita vlastitog osnovnog kapitala kategorije 1, na pojedinačnoj potkonsolidiranoj i konsolidiranoj osnovi i osobito stavke 9.1, 9.2 i 9.3;
- ESB-u naloži plaćanje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na činjenici da pobijana odluka nema pravnu osnovu jer se ESB koristio svojim ovlastima u području bonitetnog nadzora kako bi naložilo opću mjeru za koju je nadležan zakonodavac i jer je prekoračio ovlasti koje mu dodjeljuju članak 4. stavak 1. točka (f) i članak 16. Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL 2013., L 287, str. 63.).
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na činjenici da pobijana odluka sadržava pogrešku koja se tiče prava jer je ESB propise prava Unije protumačio na način koji je protivan zakonodavčevoj namjeri, dopuštajući kreditnim institucijama da se koriste neopozivim obvezama plaćanja kako bi se oslobodile dijela svojih obveza prema nacionalnim sanacijskim fondovima, Jedinственном sanacijskom fondu i nacionalnim sustavima osiguranja depozita, oduzimajući tako navedenim odredbama njihov koristan učinak. Usto, ESB svoju odluku temelji na pogrešnom tumačenju europskog i nacionalnog pravnog okvira za prenošenje koji se primjenjuje na neopozive obveze plaćanja.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi načela proporcionalnosti.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na tome pobijana odluka sadržava pogrešku u ocjeni i da se njome povrjeđuje načelo dobre uprave.

Tužba podnesena 26. veljače 2018. – Legutko i Poręba protiv Parlamenta**(Predmet T-156/18)**

(2018/C 161/70)

*Jezik postupka: poljski***Stranke***Tužitelji:* Ryszard Antoni Legutko (Morawica, Poljska), Tomasz Piotr Poręba (Mielec, Poljska) (zastupnik: M. Mataczyński, odvjetnik)*Tuženik:* Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je tuženik povrijedio članak 130. Poslovnika Europskog parlamenta i odredbe Priloga II. tom poslovniku jer nije prosljedio Vijeću Europske unije pitanje koje su članovi Europskog parlamenta podnijeli u pisanom obliku u okviru postupka registriranog pod brojem P-003358/17;
- naloži Europskom parlamentu da pitanje podneseno u pisanom obliku, registrirano pod brojem P-003358/17, prosljedi nadležnoj instituciji, odnosno Vijeću Europske unije;
- naloži Europskom parlamentu snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

- Tužbeni razlog koji temelji se na nedjelovanju Europskog parlamenta jer nadležnoj instituciji koju su odredili tužitelji nije prosljedio pitanje koje su članovi Europskog parlamenta Ryszard Legutka i Tomasz Poręba 16. svibnja 2017. podnijeli u pisanom obliku.

Tužba podnesena 8. ožujka 2018. – Amisi Kumba protiv Vijeća**(Predmet T-163/18)**

(2018/C 161/71)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Gabriel Amisi Kumba (Kinshasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Vijeća (ZVSP) 2017/2282 od 11. prosinca 2017. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga u dijelu u kojem se njome ime tužitelja zadržava na mjestu br. 2. Priloga II. Odluci 2010/788/ZVSP i na mjestu br. 2 Priloga I.a Uredbi (EZ) br. 1183/2005;
- utvrdi da su odredbe članka 3. stavka 2. točke (b) Odluke 2010/788/ZVSP, kako je izmijenjena Odlukom 2016/2231/ZVSP, i članka 2.b stavka 1. točke (b) Uredbe 1183/2005/EZ nezakonite;
- Vijeću naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi pravâ obrane, uključujući povredu obveze obrazlaganja koja omogućava da se mjere opravdaju i da se zajamči djelotvorna sudska zaštita, kao i na povredi prava na saslušanje.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na očitoj pogrešci u ocjeni kad je riječ o tužiteljevoj umiješanosti u djela koja predstavljaju ozbiljne povrede ljudskih prava u Demokratskoj Republici Kongo.

3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi prava na privatnost, prava vlasništva i načela proporcionalnosti.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na nezakonitosti odredaba članka 3. stavka 2. točke (b) Odluke Vijeća 2010/788/ZVSP od 20. prosinca 2010. o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga i stavljanju izvan snage Zajedničkog stajališta 2008/369/ZVSP (SL 2010., L 336, str. 30.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 13., str. 191.), kako je izmijenjena Odlukom Vijeća (ZVSP) 2016/2231 od 12. prosinca 2016. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga (SL 2016., L 336I, str. 7.) i članka 2.b stavka 1. točke (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 1183/2005 od 18. srpnja 2005. o uvođenju određenih posebnih mjera ograničavanja usmjerenih protiv osoba koje krše embargo na oružje u odnosu na Demokratsku Republiku Kongo (SL 2005., L 193, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 13., str. 62.).

Tužba podnesena 8. ožujka 2018. – Kampete protiv Vijeća

(Predmet T-164/18)

(2018/C 161/72)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Ilunga Kampete (Kinshasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Vijeća (ZVSP) 2017/2282 od 11. prosinca 2017. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 1. Priloga II. Odluci 2010/788/ZVSP i na broju 1. Priloga I.a Uredbi (EZ) br. 1183/2005;
- utvrdi nezakonitost odredbi članka 3. stavka 2. točke (b) Odluke 2010/788/ZVSP, kako je izmijenjena Odlukom 2016/2231/ZVSP i članka 2.b stavka 1. točke (b) Uredbe br. 1183/2005/EZ;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga, koja su u biti istovjetna ili slična onima navedenima u okviru predmeta T-163/18, Amisi Kumba/Vijeće.

Tužba podnesena 8. ožujka 2018. – Kahimbi Kasagwe protiv Vijeća

(Predmet T-165/18)

(2018/C 161/73)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Delphin Kahimbi Kasagwe (Kinshasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Vijeća (ZVSP) 2017/2282 od 11. prosinca 2017. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 7. Priloga II. Odluci 2010/788/ZVSP i na broju 7. Priloga I.a Uredbi (EZ) br. 1183/2005;
- utvrdi nezakonitost odredbi članka 3. stavka 2. točke (a) Odluke 2010/788/ZVSP, kako je izmijenjena Odlukom 2016/2231/ZVSP i članka 2.b stavka 1. točke (a) Uredbe 1183/2005/EZ;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga, koja su u biti istovjetna ili slična onima navedenima u okviru predmeta T-163/18, Amisi Kumba/Vijeće.

Tužba podnesena 8. ožujka 2018. – Ilunga Luyoyo protiv Vijeća**(Predmet T-166/18)**

(2018/C 161/74)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Ferdinand Ilunga Luyoyo (Kinshasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Vijeća (ZVSP) 2017/2282 od 11. prosinca 2017. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 3. Priloga II. Odluci 2010/788/ZVSP i na broju 3. Priloga I.a Uredbi (EZ) br. 1183/2005;
- utvrdi nezakonitost odredbi članka 3. stavka 2. točke (b) Odluke 2010/788/ZVSP, kako je izmijenjena Odlukom 2016/2231/ZVSP i članka 2.b stavka 1. točke (b) Uredbe br. 1183/2005/EZ;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga, koja su u biti istovjetna ili slična onima navedenima u okviru predmeta T-163/18, Amisi Kumba/Vijeće.

Tužba podnesena 8. ožujka 2018. – Kanyama protiv Vijeća**(Predmet T-167/18)**

(2018/C 161/75)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Célestin Kanyama (Kinshasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Vijeća (ZVSP) 2017/2282 od 11. prosinca 2017. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 4. Priloga II. Odluci 2010/788/ZVSP i na broju 4. Priloga I.a Uredbi (EZ) br. 1183/2005;
- utvrdi nezakonitost odredbi članka 3. stavka 2. točke (b) Odluke 2010/788/ZVSP, kako je izmijenjena Odlukom 2016/2231/ZVSP i članka 2.b stavka 1. točke (b) Uredbe br. 1183/2005/EZ;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga, koja su u biti istovjetna ili slična onima navedenima u okviru predmeta T-163/18, Amisi Kumba/Vijeće.

Tužba podnesena 8. ožujka 2018. – Numbi protiv Vijeća**(Predmet T-168/18)**

(2018/C 161/76)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: John Numbi (Kinshasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Vijeća (ZVSP) 2017/2282 od 11. prosinca 2017. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 5. Priloga II. Odluci 2010/788/ZVSP i na broju 5. Priloga I.a Uredbi (EZ) br. 1183/2005;
- utvrdi nezakonitost odredbi članka 3. stavka 2. točke (a) Odluke 2010/788/ZVSP, kako je izmijenjena Odlukom 2016/2231/ZVSP i članka 2.b stavka 1. točke (a) Uredbe 1183/2005/EZ;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga, koja su u biti istovjetna ili slična onima navedenima u okviru predmeta T-163/18, Amisi Kumba/Vijeće.

Tužba podnesena 8. ožujka 2018. – Kibelisa Ngambasai protiv Vijeća**(Predmet T-169/18)**

(2018/C 161/77)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Roger Kibelisa Ngambasai (Kinshasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Vijeća (ZVSP) 2017/2282 od 11. prosinca 2017. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga u dijelu u kojem se njome ime tužitelja zadržava na mjestu br. 6 Priloga II. Odluci 2010/788/ZVSP i na mjestu br. 6 Priloga I.a Uredbi (EZ) br. 1183/2005;
- utvrdi da su odredbe članka 3. stavka 2. točke (a) Odluke 2010/788/ZVSP, kako je izmijenjena Odlukom 2016/2231/ZVSP, i članka 2.b stavka 1. točke (a) Uredbe 1183/2005/EZ nezakonite;
- Vijeću naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga, koji su u bitnome istovjetni ili slični onima istaknutima u predmetu T-163/18, Amisi Kumba/Vijeće.

Tužba podnesena 8. ožujka 2018. – Kande Mupompa protiv Vijeća**(Predmet T-170/18)**

(2018/C 161/78)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Alex Kande Mupompa (Kinshasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Vijeća (ZVSP) 2017/2282 od 11. prosinca 2017. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 10. Priloga II. Odluci 2010/788/ZVSP i na broju 10. Priloga I.a Uredbi (EZ) br. 1183/2005;

- utvrdi nezakonitost odredbi članka 3. stavka 2. točke (b) Odluke 2010/788/ZVSP, kako je izmijenjena Odlukom 2016/2231/ZVSP i članka 2.b stavka 1. točke (b) Uredbe br. 1183/2005/EZ;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga, koja su u biti istovjetna ili slična onima navedenima u okviru predmeta T-163/18, Amisi Kumba/Vijeće.

Tužba podnesena 8. ožujka 2018. – Boshab protiv Vijeća

(Predmet T-171/18)

(2018/C 161/79)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Évariste Boshab (Kinshasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Vijeća (ZVSP) 2017/2282 od 11. prosinca 2017. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga u dijelu u kojem se njome ime tužitelja zadržava na mjestu br. 8 Priloga II. Odluci 2010/788/ZVSP i na mjestu br. 8 Priloga I.a Uredbi (EZ) br. 1183/2005;
- utvrdi da su odredbe članka 3. stavka 2. točke (b) Odluke 2010/788/ZVSP, kako je izmijenjena Odlukom 2016/2231/ZVSP, i članka 2.b stavka 1. točke (b) Uredbe 1183/2005/EZ nezakonite;
- Vijeću naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga, koji su u bitnome istovjetni ili slični onima istaknutima u predmetu T-163/18, Amisi Kumba/Vijeće.

Tužba podnesena 8. ožujka 2018. – Akili Mundos protiv Vijeća

(Predmet T-172/18)

(2018/C 161/80)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Muhindo Akili Mundos (Kinshasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Vijeća (ZVSP) 2017/2282 od 11. prosinca 2017. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 13. Priloga II. Odluci 2010/788/ZVSP i na broju 13. Priloga I.a Uredbi (EZ) br. 1183/2005;
- utvrdi nezakonitost odredbi članka 3. stavka 2. točke (b) Odluke 2010/788/ZVSP, kako je izmijenjena Odlukom 2016/2231/ZVSP i članka 2.b stavka 1. točke (b) Uredbe br. 1183/2005/EZ;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga, koja su u biti istovjetna ili slična onima navedenima u okviru predmeta T-163/18, Amisi Kumba/Vijeće.

Tužba podnesena 8. ožujka 2018. – Ramazani Shadary protiv Vijeća**(Predmet T-173/18)**

(2018/C 161/81)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Emmanuel Ramazani Shadary (Kinshasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Vijeća (ZVSP) 2017/2282 od 11. prosinca 2017. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 15. Priloga II. Odluci 2010/788/ZVSP i na broju 15. Priloga I.a Uredbi (EZ) br. 1183/2005;
- utvrdi nezakonitost odredbi članka 3. stavka 2. točke (b) Odluke 2010/788/ZVSP, kako je izmijenjena Odlukom 2016/2231/ZVSP i članka 2.b stavka 1. točke (b) Uredbe br. 1183/2005/EZ;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga, koja su u biti istovjetna ili slična onima navedenima u okviru predmeta T-163/18, Amisi Kumba/Vijeće.

Tužba podnesena 8. ožujka 2018. – Mutondo protiv Vijeća**(Predmet T-174/18)**

(2018/C 161/82)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Kalev Mutondo (Kinshasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Vijeća (ZVSP) 2017/2282 od 11. prosinca 2017. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 16. Priloga II. Odluci 2010/788/ZVSP i na broju 16. Priloga I.a Uredbi (EZ) br. 1183/2005;
- utvrdi nezakonitost odredbi članka 3. stavka 2. točke (c) Odluke 2010/788/ZVSP, kako je izmijenjena Odlukom 2016/2231/ZVSP i članka 2.b stavka 1. točke (b) Uredbe br. 1183/2005/EZ;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga, koja su u biti istovjetna ili slična onima navedenima u predmetu T-163/18, Amisi Kumba/Vijeće.

Tužba podnesena 8. ožujka 2018. – Ruhorimbere protiv Vijeća**(Predmet T-175/18)**

(2018/C 161/83)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Éric Ruhorimbere (Mbujimayi, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Vijeća (ZVSP) 2017/2282 od 11. prosinca 2017. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 14. Priloga II. Odluci 2010/788/ZVSP i na broju 14. Priloga I.a Uredbi (EZ) br. 1183/2005;

- utvrdi nezakonitost odredbi članka 3. stavka 2. točke (b) Odluke 2010/788/ZVSP, kako je izmijenjena Odlukom 2016/2231/ZVSP i članka 2.b stavka 1. točke (b) Uredbe br. 1183/2005/EZ;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga, koja su u biti istovjetna ili slična onima navedenima u okviru predmeta T-163/18, Amisi Kumba/Vijeće.

Tužba podnesena 8. ožujka 2018. – Mende Omalanga protiv Vijeća

(Predmet T-176/18)

(2018/C 161/84)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Lambert Mende Omalanga (Kinshasa, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Vijeća (ZVSP) 2017/2282 od 11. prosinca 2017. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 12. Priloga II. Odluci 2010/788/ZVSP i na broju 12. Priloga I.a Uredbi (EZ) br. 1183/2005;
- utvrdi nezakonitost odredbi članka 3. stavka 2. točke (a) Odluke 2010/788/ZVSP, kako je izmijenjena Odlukom 2016/2231/ZVSP i članka 2.b stavka 1. točke (a) Uredbe br. 1183/2005/EZ;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga, koja su u biti istovjetna ili slična onima navedenima u okviru predmeta T-163/18, Amisi Kumba/Vijeće.

Tužba podnesena 8. ožujka 2018. – Kazembe Musonda protiv Vijeća

(Predmet T-177/18)

(2018/C 161/85)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Jean-Claude Kazembe Musonda (Lubumbashi, Demokratska Republika Kongo) (zastupnici: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Vijeća (ZVSP) 2017/2282 od 11. prosinca 2017. o izmjeni Odluke 2010/788/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Demokratske Republike Konga u dijelu u kojem se njome zadržava tužitelja na broju 11. Priloga II. Odluci 2010/788/ZVSP i na broju 11. Priloga I.a Uredbi (EZ) br. 1183/2005;
- utvrdi nezakonitost odredbi članka 3. stavka 2. točke (b) Odluke 2010/788/ZVSP, kako je izmijenjena Odlukom 2016/2231/ZVSP i članka 2.b stavka 1. točke (b) Uredbe br. 1183/2005/EZ;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga, koja su u biti istovjetna ili slična onima navedenima u okviru predmeta T-163/18, Amisi Kumba/Vijeće.

Tužba podnesena 12. ožujka 2018. – VJ protiv ESVD-a

(Predmet T-180/18)

(2018/C 161/86)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: VJ (zastupnik: N. de Montigny, odvjetnik)

Tuženik: Europska služba za vanjsko djelovanje (ESVD)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

utvrdi i presudi da se

- poništava obračunski list koji mu je ESVD 22. lipnja 2017. poslao elektroničkom poštom kao i, po potrebi, platne liste putem kojih je plaćena ili će biti plaćena naknada za obrazovanje njegove djece;
- tuženiku nalaže snošenje svih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na prigovoru nezakonitosti u dijelu u kojem se pobijanom odlukom, napomenom od 15. travnja 2016. na kojoj se ona temelji i ESVD-ovim *Smjernicama* krši Pravilnik o osoblju i njegov Prilog X.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na nezakonitosti pojedinačne pobijane odluke. Taj se tužbeni razlog sastoji od pet dijelova.
  - Prvi dio, koji se temelji na povredi načela osiguranja, opravdanih očekivanja te pravne sigurnosti i na povredi načela dobre uprave, kao i tužiteljevih stečenih prava.

- Drugi dio, koji se temelji na povredi ESVD-ovih obveza, na nepravilnostima, kao i na povredi načela pravne sigurnosti i tužiteljevih opravdanih očekivanja.
- Treći dio, koji se temelji na povredi prava na obitelj i prava na obrazovanje.
- Četvrti dio, koji se temelji na povredi načela jednakog postupanja i nediskriminacije.
- Peti dio, koji se temelji na nepostojanju odvagivanja interesa i poštovanja načela proporcionalnosti usvojene mjere.

Tužba podnesena 9. ožujka 2018. – Multifit Tiernahrungs protiv EUIPO-a (TAKE CARE)

(Predmet T-181/18)

(2018/C 161/87)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Njemačka) (zastupnici: N. Weber i L. Thiel, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „TAKE CARE” – prijava za registraciju br. 16 254 898

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 4. siječnja 2018. u predmetu R 845/2017-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 2017/1001

Tužba podnesena 14. ožujka 2018. – Lucchini protiv Komisije

(Predmet T-185/18)

(2018/C 161/88)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Lucchini SpA (Livorno, Italija) (zastupnik: G. Belotti, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- s obzirom na povrede utvrđene u presudama Suda zbog kojih je poništena Odluka Komisije C (2009) 7492 *final* od 30. rujna 2009. o povredi članka 65. UEZ-a (predmet COMP/37.956 – betonsko-armaturne šipke – ponovno donošenje), poništi Komisijinu odluku o odbijanju sadržanu u dopisu od 17. siječnja 2018. i Komisiji istodobno naloži da tužitelju vrati iznos novčane kazne koja mu je nezakonito izrečena i koju je platio zajedno sa dospjelim kamatama.
- poništi Komisijinu odluku o odbijanju sadržanu u dopisu od 9. ožujka 2018. i Komisiji naloži da tužitelju dopusti sudjelovanje u postupku COMP/37.956, koji Komisija mora preotvoriti kako bi postupila u skladu s presudama.
- podredno, tužitelju dosudi naknadu štete u iznosu od najmanje 10 milijuna eura ili drugom iznosu koji će biti određen u tijeku postupka ili iznosu koji će Opći sud smatrati pravičnim kako bi se na odgovarajući način sankcionirala utvrđena povreda članka 41. Povelje.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj podsjeća da je Sud poništio Odluku Komisije C (2009) 7492 od 30. rujna 2009. o povredi članka 65. UEZ-a (predmet COMP/37.956 – betonsko-armaturne šipke)⁽¹⁾ i pojašnjava da je unatoč nalogu sadržanom u toj odluci o poništenju tuženik odbio vratiti plaćenu novčanu kaznu i pozvati tužitelja da intervenira u upravni postupak koji je u međuvremenu preotvoren.

U prilog svojoj tužbi, tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Povreda članaka 10. do 14. Uredbe Komisije (EZ) br. 773/2004 od 7. travnja 2004. o postupcima koje Komisija vodi na temelju članaka 81. i 82. Ugovora o EZ-u (tekst značajan za EGP)⁽²⁾, osobito tužiteljeva prava na postupak kojim se poštuju pravna pravila i prvenstveno njegova prava obrane.
  - U tom pogledu ističe da sudjelovanje država članica na raspravama nije samo formalnost s obzirom na to da su tijela nadležna za tržišno natjecanje dio odbora s kojima se Komisija mora savjetovati prije donošenja bilo kakve odluke. Navedena tijela nadležna za tržišno natjecanje uvijek moraju sudjelovati na plenarnim saslušanjima, to jest u ključnoj fazi u kojoj u okviru kontradiktorne rasprave poduzetnici usredotočuju svoje obrambene napore protiv Komisijine optužbe.
2. Povreda članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, osobito prava na dobru upravu.

⁽¹⁾ Feralpi/Komisija, C-85/15 P (EU:C:2017:709); spojeni predmeti C-86/15 P, Ferriera Valsabbia/Komisija, C-87/15 P, Alfa Acciai/Komisija (EU:C:2017:717), C-88/15, Ferriere Nord/Komisija (EU:C:2017:716) i C-89/15 P, Riva Fire (EU:C:2017:713)

⁽²⁾ SL 2004., L 123, str. 18. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 298.)

Tužba podnesena 16. ožujka 2018. – Rietze protiv EUIPO-a – Volkswagen (motorna vozila)**(Predmet T-191/18)**

(2018/C 161/89)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački***Stranke**

Tužitelj: Rietze GmbH & Co. KG (Altdorf, Njemačka) (zastupnik: M. Krogmann, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Volkswagen AG (Wolfsburg, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog dizajna: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni dizajn: dizajn Zajednice br. 762851-0001

Pobijana odluka: odluka trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 11. siječnja 2018. u predmetu R 1203/2016-3

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku trećeg žalbenog vijeća i poništi dizajn Zajednice br. 762851-0001;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 4. stavka 1. u vezi s člankom 6. stavkom 1. točkom (b) Uredbe br. 6/2002
- povreda članka 6. stavka 2. Uredbe br. 6/2002

Tužba podnesena 16. ožujka 2018. – Rietze protiv EUIPO-a – Volkswagen (motorna vozila)

(Predmet T-192/18)

(2018/C 161/90)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Rietze GmbH & Co. KG (Altdorf, Njemačka) (zastupnik: M. Krogmann, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Volkswagen AG (Wolfsburg, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog dizajna: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni dizajn: međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija br. DM/073118-3

Pobijana odluka: odluka trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 11. siječnja 2018. u predmetu R 1244/2016-3

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku trećeg žalbenog vijeća i poništi učinke međunarodne registracije dizajna DM/073118-3 u Europskoj uniji;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 4. stavka 1. u vezi s člankom 6. stavkom 1. točkom (b) Uredbe br. 6/2002
  - povreda članka 6. stavka 2. Uredbe br. 6/2002
-

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR